

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ ОЛИЙ ВА ЎРТА МАҲСУС
ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ**

**ТОШКЕНТ ДАВЛАТ ПЕДАГОГИКА УНИВЕРСИТЕТИ ҲУЗУРИДАГИ
ПЕДАГОГ КАДРЛАРНИ ҚАЙТА ТАЙЁРЛАШ ВА УЛарнинг
МАЛАКАСИНИ ОШИРИШ ТАРМОҚ МАРКАЗИ**

“Тасдиқлайман”
Тармоқ маркази директори
_____ Н.А.Муслимов
“_____” 2015 йил

**“ГЕОГРАФИЯНИНГ ТАРАҚҚИЁТ ЙЎНАЛИШЛАРИ ВА
ИННОВАЦИЯЛАРИ”
МОДУЛИ БЎЙИЧА**

**ЎҚУВ-УСЛУБИЙ
МАЖМУА**

Малака ошириш таълим йўналиши: География ўқитиш методикаси

Тошкент – 2015

МУНДАРИЖА

МУНДАРИЖА	2
ИШЧИ ЎҚУВ ДАСТУРИ.....	3
МАЪРУЗАЛАР МАТНИ	14
1-мавзу. Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидаги муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари	14
2-мавзу. Географик қобиқ ва унинг замонавий талқини. География ва антропоген ландшафтшунослик.	18
3-мавзу. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари. Биогеография ва биологик ҳилма-ҳиллик ...	23
4-мавзу. Биогеография ва биологик ҳилма-ҳиллик.	25
5-мавзу. Иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалалари. Демография ва геоэкология.	29
6-мавзу. Географияда терминалология муаммолари.	32
7-мавзу. Географияда картографик ёндошув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари.	37
8-мавзу. География, геоэкология ва табиатни муҳофаза қилиш. Табиий оғатлар географияси. Географик маданият ва глобал муаммолар географияси	41
Фойдаланилган адабиётлар ва манбалар рўйхати	46

ИШЧИ ЎҚУВ ДАСТУРИ

Кириш

I. Модулнинг мақсади ва вазифалари

“Географиянинг тараққиёт йўналишлари ва инновациялари”

модулининг мақсади: география фанларининг ривожланиши билан юзага келган турли кўринишдаги муаммоларни назарий талқин қилиш ҳамда географик фанларни ўқитишида педагог кадрларнинг юксак илмий-методик даражада ривожланишини таъминлашдан иборат.

“Географиянинг тараққиёт йўналишлари ва инновациялари”

модулининг вазифалари:

- замонавий талабларга мос ҳолда олий таълимнинг сифатини таъминлаш учун зарур бўлган педагогларнинг касбий компетентлик даражасини ошириш;

- педагог кадрлар томонидан фаннинг назарий муаммоларини таҳлили қилишларида хорижий илмий мактаблар қарашлари билан тақоослаш жараёнини самарали ўзлаштирилишини таъминлаш.

Модулни ўзлаштиришга қўйиладиган талаблар

“Географиянинг тараққиёт йўналишлари ва инновациялари”

модулини ўзлаштириш жараёнида амалга ошириладиган масалалар доирасида тингловчилар:

- замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидағи муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегияларини; география фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш масалаларини; географик қобиқ ва унинг замонавий талқинини; география ва антропоген ландшафтшуносликнинг мазмуни, моҳиятини; ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатларини; иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалаларини; географияда терминалогия муаммоларини; геотопонимика асосларини; географик мухит ва этногеографиянинг моҳиятини; географияда картографик ёндошувни; географик информацион тизим технологияларини; география, геоэкология ва табиатни муҳофаза қилиш масалаларини; географик маданият ва глобал муаммоларни **билиши** керак;

- география фанларини тизими бўйича эгаллаган билимларини амалиётда қўллаш; география фанларининг ўзаро боғлиқлиги ва уларнинг интеграцияси бўйича; антропоген ландшафтшунослик, геоэкология, этнография, демография, топонимика фани назарий муаммоларини илмий талқин қилиш; фан-техника тараққиёти билан юзага келган глобал муаммоларни гурухлаштириш; талабаларда географик маданиятни шакллантириш бўйича **кўникмаларга эга бўлиши** зарур;

- география фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш; ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатларини таҳлил қилиш; географик терминларнинг лугавий

маъноси ҳамда уларни талабаларга тушунарли тарзда етказиб бериш; замонавий географиянинг асосий масалаларини тахлил қилиш каби малакаларини эгаллаши лозим.

Модулнинг ўқув режадаги бошқа модуллар билан боғлиқлиги ва узвийлиги

Модул мазмуни ўқув режадаги “Таълим сифати менежменти”, “Таълим технологиялари ва педагогик маҳорат” ўқув модуллари билан узвий боғланган ҳолда тингловчиларнинг соҳага оид компетентлик даражасини ривожлантиришга хизмат қиласи.

Модулнинг олий таълим самарадорлигини оширишдаги ўрни

Модулни ўзлаштириш орқали тингловчилар таълим сифатини ошириш, географиянинг назарий масалалари ва муаммолари, мутахассислик фанларини ўқитишида инновацияларнинг ўрни ва уларни мақсадли йўналтиришга оид зарурый билим, кўникма ва малакаларни ўзлаштирадилар ҳамда олий таълим муассасаси амалиётига кенг татбиқ этадилар.

Модул бўйича соатлар тақсимоти:

№	Модул мавзулари	Тингловчининг ўқув юкламаси, соат					Мустақил таълим	
		Ҳаммаси	Аудитория ўқув юкламаси		жумладан	Назарий		
			Жами	Назарий				
1.	Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидағи муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари. География фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш масалалари.	4	4	2	2			
2.	Географик қобиқ ва унинг замонавий талқини. География ва антропоген ландшафтшунослик.	4	4	2	2			
3.	Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари.	6	4	2	2	2		

4.	Биогеография ва биологик хилмачиллик.	4	4	2	2	
5	Иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалалари. Демография ва геоэкология.	6	6	2	4	
6	Географияда терминалология муаммолари. Геотопонимика асослари. Географик мұхит ва этногеография.	6	6	2	4	
7	Географияда картографик ёндошув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари.	6	6	2	4	
8	География, геоэкология ва табиатни мухофаза қилиш. Табиий оғатлар географияси. Географик маданият ва глобал муаммолар географияси.	8	6	2	4	2
	Жами:	44	40	16	24	4

НАЗАРИЙ МАШГУЛОТЛАР МАЗМУНИ

1-мавзу. Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидаги муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари. (2 соат)

Режа:

1. Географик фанларнинг ўзаро боғлиқлиги.
2. География таълимидаги муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари.
3. География фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш масалалари.

Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидаги муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари. География фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш масалалари.

2-мавзу. Географик қобиқ ва унинг замонавий талқини. География ва антропоген ландшафтшунослик. (2 соат)

Режа:

1. Географик қобиқ ва унинг ўзига хос хусусиятлари.
2. География фанининг назарий муаммолари.
3. Антропоген ландшафтшуносликни ўқитиш масалалари.

Географик қобиқни назарий жиҳатдан талқин қилиш хусусиятлари. География фанининг долзарб муаммолари. Антропоген ландшафтшунослик фанининг асосий мазмуни ва уни ўқитишининг ўзига хос жиҳатлари.

3-мавзу. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари. (2 соат)

Режа:

1. Ўзгарувчан иқлим шароитини юзага келтирувчи омиллар.
2. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг ўзгарувчан иқлим шароитидаги хусусиятлари.
3. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари.

Ўзгарувчан иқлим шароитининг ўзига хос хусусиятлари. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари ҳамда уларнинг ўзгарувчан иқлим шароитида ўзгариши.

4-мавзу. Биогеография ва биологик хилма-хиллик. (2 соат)

Режа:

1. Биогеография фанининг мазмуни, фанлар билан боғлиқлиги.
2. Биологик хилма-хилликни сақлаш бўйича олиб борилаётган давлат сиёсати.
3. Биогеография фанини ўқитишининг ўзига хос жиҳатлари.

Биогеография фанининг фанлар тизимида тутган ўрни. Унинг мазмуни, асосий назарий муаммолари. Биогеографияда биологик хилма-хилликнинг талқин қилиниши.

5-мавзу. Иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалалари. Демография ва геоэкология. (2 соат)

Режа:

1. Иқтисодий ва ижтимоий география фанининг назарий муаммолари.
2. Иқтисодий географияда районлаштириш масалалари.
3. Демография ва геоэкология фанлари асосий муаммоларининг назарий талқини.

Иқтисодий ва ижтимоий географик фанларнинг назарий муаммолари, фанда иқтисодий районлаштириш масалаларининг талқин этилиши. Демография ва геоэкология фанларининг асосий масалалари.

6-мавзу. Географияда терминалогия муаммолари. (2 соат)

Режа:

1. Географик терминларнинг илмий тахлили.
2. Геотопонимика асослари.

3. Географик мухит ва этногеография.

Географик терминаларнинг илмий тахлили. Геотопонимика муаммолари. Географик мухит билан алоқадор терминлар. Этногеография фанининг ривожланиш хусусиятлари.

7-мавзу. Географияда картографик ёндошув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари. (2 соат)

Режа:

1. Картография фани ривожланиш хусусиятлари.
2. Картография фани муаммолари.
3. ГИС технологияларидан фойдаланишнинг ўзига хос жиҳатлари.

Картография фанининг географик фанлар билан алоқадорлиги. Картографик ёндашув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари фойдаланиш.

8-мавзу. География, геоэкология ва табиатни муҳофаза қилиш. Табиий оғатлар географияси. Географик маданият ва глобал муаммолар географияси. (2 соат)

Режа:

1. Геоэкология фани ривожланиш хусусиятлари.
2. Географияда табиатни муҳофаза қилиш масалаларининг тадқиқ этилиши.
3. Глобал муаммолар ва уларнинг назарий тахлили.

Геоэкология фанининг ривожланиши. География таълимида табиатни муҳофаза қилиш, табиий оғатлар масалаларининг қўйилиши. Глобал муаммолар ва уларнинг шаклланиш сабаблари.

АМАЛИЙ МАШГУЛОТЛАР МАЗМУНИ

1-мавзу. Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидаги муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари (2 соат)

Режа:

1. Географик фанларнинг ўзаро боғлиқлиги.
2. География таълими муаммолари.

Географик фанларнинг фанлар тизимида тутган ўрни. Уларнинг ўзаро боғлиқлиги.

География таълимини ташкиллаштиришнинг ўзига хос жиҳатлари.

2-мавзу. Географик қобиқ ва унинг замонавий талқини. География ва антропоген ландшафтшунослик. (2 соат).

Режа:

1. Географик қобиқ хусусиятлари ва уни география фанларида талқин этилиши.

2. Антропоген ландшафтшунослик фанининг географик фанлар орасида тутган ўрни.

3-мавзу. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари. (2 соат)

Режа:

1. Ўзгарувчан иқлим шароити ва унинг ўзига хос жиҳатлари.

2. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг ўзгарувчан иқлим шароитида намоён бўлиши.

Ўзгарувчан иқлим шароитини юзага келтирувчи асосий омилларни тахлил қилиш. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг ўзгарувчан иқлим шароити ҳолати билан боғлиқлиги.

4-мавзу. Биогеография ва биологик хилма-хиллик. (2 соат)

Режа:

1. Биология ва география фанларининг мазмуни, уларнинг ўзаро боғлиқлиги.

2. Биогеография фанини ўқитишининг замонавий муаммолари.

Биогеография фанининг биолаогия ва география фанлар тизими оралигига шаклланганлиги, унинг фанлар тизимида тутган ўрни. Фанни ўқитишда замонавий педагогик технологияларнинг қўлланилиши.

5-мавзу. Иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалалари. Демография ва геоэкология. (4соат)

Режа:

1. Иқтисодий ва ижтимоий география фанининг таркибий тузилиши.

2. Иқтисодий географияда районлаштириш масалаларининг талқин қилиниши.

3. Демография фани асосий муаммоларининг назарий талқини.

4. Геоэкологик вазият ва унинг демографик жараёнларга таъсири.

Иқтисодий ва ижтимоий география фанларида назарий муаммоларнинг ўрганилиши. Иқтисодий районлаштириш масалаларини талқин қилишининг ўзига хос жиҳатлари. Демография ва геоэкология фанларини ўқитишда замовий ёндашув.

6-мавзу. Географияда терминалогия муаммолари. (4 соат)

Режа:

1. Географик терминлар ва уларни гурухлаштириш.
2. Геотопонимика фанининг асосий муаммолари.
3. Этногеография ва унинг географик фанлар тизимидағи ўрни.
4. Этногеография фанини ўқитишининг асосий муаммолари.

Географик терминаларни тахлил қилиш усуллари. Геотопонимика фанининг назарий муаммолари. Этногеография фанининг географик фанлар орасида тутган ўрни.

7-мавзу. Географияда картографик ёндошув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари. (4 соат)

Режа:

1. Картография фани тарихий ривожланиш босқичлари.
2. Замонавий картография фани муаммолари ва уларни хал қилиш йўллари.
3. Картографияда ГИС технологияларининг афзаллик жиҳатлари.

Картография фанининг ривожланишида географик фанларнинг таъсири. Картографи фани ўқитишишининг асосий муаммолари. ГИС технологиялари фойдаланиш йўллари.

8-мавзу. География, геоэкология ва табиатни муҳофаза қилиш. Табиий оғатлар географияси. Географик маданият ва глобал муаммолар географияси. (4 соат)

Режа:

1. Геоэкология фани ва уларда экологик вазиятнинг талқин қилиниши.
2. Табиий оғатлар ва уларнинг юзага келиш сабаблари ҳамда уларни бартараф этиш.
3. Географик маданиятни шакллантириш масалалари.
4. Глобал муаммолар ва уларни гурухлаштириш масалалари.

Геоэкология фанининг ривожланишида географик билимларнинг аҳамияти. География фанларида табиатни муҳофаза қилиш, табиий оғатлар масалаларининг талқин қилиниши. Глобал муаммолар, уларнинг сўнгги йилларда кескин тус олиши.

МУСТАҚИЛ ТАЪЛИМ МАВЗУЛАРИ

Мустақил таълим тегишли ўқув модули бўйича ишлаб чиқилган топшириқлар асосида ташкил этилади ва унинг натижасида тингловчилар битирув иши (лойиҳа иши) ни тайёрлайди.

Битирув иши (лойиҳа иши) талаблари доирасида ҳар бир тингловчи ўзи дарс берадиган фани бўйича электрон ўқув модулларининг тақдимотини тайёрлайди.

Битирув иши ёзиш бўйича тавсия этилган мавзулар:

1. География таълимидағи муаммолар ва замонавий педагогик технологиялар.
2. Табиий география фанлар тизимида педагогик технологиялар.
3. Иқтисодий география фанлар тизимида педагогик технологиялар.
4. Ижтимоий география фанлар тизимида педагогик технологиялар.
5. Географик қобиқдаги ўзгаришлар ва география таълими.
6. Антропоген ландшафтлар ва уларнинг “Амалий география”даги талқини.
7. Ўзгарувчан иқлим шароити ва унинг география таълимидағи жиҳатлари.
8. Биология ва география фанларидаги таълимий боғланишлар.
9. Иқтисодий географик категориялар ва уларнинг география таълимидағи ўрни.
10. География таълимида демография ва геоэкология масалалари.
11. Замонавий география таълимида терминология ва номланиш масалалари.
12. Этногеография ва географик фанлар тизимидағи ўрни.
13. Замонавий картография ва унда педагогик технологиялар қўллаш масалалари.
14. ГИС технологиялари ва уларнинг географик таълимидағи ўрни.
15. География, экология ва замонавий таълим муаммолари.
16. Замонавий география таълимида глобалистика муаммолари.
17. Замонавий география таълимининг дидактик масалалари.
18. Замонавий педагогик технологиялар ва уларни география таълимида қўллаш масалалари.
19. География таълимидағи машғулот турлари ва уларда педагогик технологиялар.
20. Географи таълими ва тарбиясида географик маданиятни шакллантириш масалалари.
21. Замонавий география таълимида халқаро тажриба ва уларни қўллаш.
22. География таълимида тарихий ёндашувнинг ўзига хос хусусиятлари.
23. География таълимида ўқув фанларининг интеграциялашув масалалари ва ўзига хос хусусиятлари.
24. География таълимида “Кейс-стади” педагогик технологияси ва уни қўллаш масалалари.
25. География таълимида “лойиҳалаш” методини қўллаш масалалари.
26. География таълимида хусусий даражадаги инновацион технологиялардан фойдаланиш.
27. Замонавий география таълимида мустақил ишларнинг турлари, ўрни ва аҳамияти.
28. География таълимида педагогик янгиликлар ва уларни амалда қўллаш масалалари.
29. Замонавий география таълими мазмуни ва ўқув жараёнини ташкил этиш масалалари.
30. Замонавий география таълими ва ахборот технологиялари.

АДАБИЁТЛАР РҮЙХАТИ

I. Ўзбекистон Республикаси Президентининг асарлари:

1. И.А.Каримов. Озод ва обод Ватан эркин ва фаровон ҳаёт пировард мақсадимиз, 8-жилд. – Т.: Ўзбекистон, 2000.
2. И.А.Каримов. Ватан равнақи учун ҳар биримиз маъсулмиз, 9-жилд. – Т.: Ўзбекистон, 2001.
3. И.А.Каримов. Юксак маънавият – енгилмас куч. Т.: “Маънавият”. – Т.: 2008.-176 б.
4. И.А.Каримов. Ўзбекистон мустақилликка эришиш остонасида. Т.: “Ўзбекистон”. –Т.: 2011.-440 б.

II. Норматив-хуқуқий ҳужжатлар

1. Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси. – Т.: Ўзбекистон, 2014.
2. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2011 йил 20 майдаги “Олий таълим муассасаларининг моддий-техника базасини мустаҳкамлаш ва юқори малакали мутахассислар тайёрлаш сифатини тубдан яхшилиш чора-тадбирлари тўғрисидаги” ПҚ-1533-сон Қарори.
3. Ўзбекистон Республикаси Президентининг 2015 йил 12 июнданги “Олий таълим муасасаларининг раҳбар ва педагог кадрларини қайта тайёрлаш ва малакасини ошириш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида” ги ПФ-4732-сон Фармони.
4. Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2006 йил 16-февралдаги “Педагог кадрларни қайта тайёрлаш ва уларни малакасини ошириш тизимини янада такомиллаштириш тўғрисида”ги 25-сонли Қарори.
5. Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамасининг 2012 йил 26 сентябрдаги “Олий таълим муассасалари педагог кадрларини қайта тайёрлаш ва уларнинг малакасини ошириш тизимини янада такомиллаштириш чора-тадбирлари тўғрисида”ги 278-сонли Қарори.

III. Махсус адабиётлар

1. Азизходжаева Н.Н. Педагогик технологиялар ва педагогик маҳорат. – Т.: Молия, 2003. – 192 б.
2. Арипов М. Интернет ва электрон почта асослари.- Т.; 2000. – 218 б.
3. Баркалов С.А. Системный анализ и принятие решений.– Воронеж: НПЦ ВГУ,2010. 662с.
4. DUET-Development of Uzbekistan English Teachers*- 2-том. CD ва DVD материаллари, Тошкент.: 2008.
5. Michael McCarthy “English Vocabulary in use”. Cambridge University Press, 1999, Presented by British Council.
6. Исмаилов А.А, Жалалов Ж.Ж, Саттаров Т.К, Ибрагимходжаев И.И. Инглиз тили амалий курсидан ўқув-услубий мажмуа. Basic User/ Breakthrough Level A1/-Т.: 2011. – 182 б.

7. Ишмуҳамедов Р., Абдуқодиров А., Пардаев А. Таълимда инновацион технологиялар (таълим муассасалари педагог-ўқитувчилари учун амалий тавсиялар). – Т.: “Истеъдод” жамғармаси, 2008. – 180 б.
8. Ишмуҳамедов Р., Абдуқодиров А., Пардаев А. Тарбияда инновацион технологиялар (таълим муассасалари педагог-ўқитувчилари учун амалий тавсиялар). – Т.: “Истеъдод” жамғармаси, 2009. – 160 б.
9. Норенков И.П., Зимин А.М. Информационные технологии в образовании. Учебное пособие. М.: Изд. МГТУ им. Н.Баумана. 2002.-336с.
10. Симонович СВ., Евсеев Г.А., Мураховский В.И. WINDOWS: лаборатория мастера: Практическое руководство по эффективным приемам работы с компьютером - М.: АСТ-ПРЕСС: Информком-Пресс, 2000. - 656 с.
11. Спицнадель В.Н. Основы системного анализа. Учебное пособие.– Санкт-Петербург: Издательский дом «Бизнес-пресса», 2000.–17с.
12. Зеер Э.Ф., Шахматова Н. Личностью ориентированные технологии профессионального развития специалиста. – Екатеринбург, 1999. – 244 с.
13. Саттаров Э., Алимов Х. Бошқарув мулокоти. – Т.: “Академия”, 2003. – 70 б.
14. Маҳмудов И.И. Бошқарув психологияси. – Т.: 2006. – 230 б.
15. Маҳмудов И.И. Бошқарув профессионализми: психологик таҳлил. – Т.: “Академия”, 2011. – 154 б.
16. Педагогика назарияси ва тарихи // М.Х. Тўхтакашаева таҳрири остида. – Т.: “Молия-иқтисод”, 2008. – 208 б.
17. Шихова О. Ф., Шихов Ю. А. Квалиметрический подход в образовании. //Ж. Образование и наука. 2013. № 4 (103) – С . 40-57.
18. Жукова Г.С., Комарова Е.В., Никитина Н.И. Квалиметрический подход в системе дополнительного профессионального образования специалистов социальной сферы: монография. – М.: Издательство РГСУ, 2012. – 186 с.
19. Ата-Мирзаев О.Б. О современной системе географических наук. «Амалий география» фанининг долзарб назарий ва амалий масалалари. – Т.: 2008.
20. Алимқулов Н.Р., Абдуллаев И.Х. Амалий «Амалий география» фанини соҳаларга йўналтириб ўқитиш методикаси. – Т.: 2012.
21. Алимқулов Н.Р., Абдуллаев И.Х., Холмуродов Ш.А. Амалий география. – Т.: 2015.
22. Абдуллаев И.Х. ва бошқ. Маъмурий география. – Т.: 2014.
23. Баратов П. Умумий табиий география. –Т.: 2010.
24. Зокиров Ш.С, Тошев Х. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
25. Низомов А. ва бошқ. Ўзбекистоннинг экотуристик ресурслари ва йўналишлари. – Т.: 2013.
26. Низомов А., Алимқулов Н.Р., Тилляходжаева З. Табиий географик жараёнлар. – Т.: 2015.
27. Нигматов А. Экологиянинг назарий асослари. – Т.: 2013.
28. Рафиқов А., Вахобов Х., Каюмов А., Азимов Ш. Амалий география – Т.: 2008.

29. Рафиқов А.А., Хожиматов А.Н., Алимқулов Н.Р., Холмуродов Ш.А. Геоэкология асослари. – Т.: 2015.
30. Солиев А. Ўзбекистон географияси. – Т.: 2014.
31. Курбаниёзов Р. Географик ўйинлар. – Т.: 1999.

IV. Электрон таълим ресурслари

1. Ўзбекистон Республикаси Давлат Ҳокимияти портали: www.gov.uz
2. www.ziyonet.uz
3. www.edu.uz
4. [Infocom.uz](http://www.infocom.uz) электрон журнали: www.infocom.uz
5. www.tdpu.uz.
6. <http://learnenglishkids.britishcouncil.org/en/>
7. <http://learnenglishteens.britishcouncil.org/>
8. <http://learnenglish.britishcouncil.org/en/>

МАЪРУЗАЛАР МАТНИ

1-мавзу. Замонавий географияда фанларнинг узвий боғлиқлиги, уларни ўрганиш билан боғлиқ масалалар, география таълимидағи муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари

Режа:

1. Географик фанларнинг ўзаро боғлиқлиги.
2. География таълимидағи муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегиялари.
3. География фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаш масалалари.

Таянч тушунчалар: география, маданий ривожланиш, хўжалик, мамлакат, ҳалқ, геоморфология, фан, гидрология, биогеография, ландшафтшунослик, иқлимшунослик, табиий мұхит, географик қобиқ.

Бизнинг ер тўғрисидаги замонавий билимларимиз бир вақтда вужудга келган эмас, улар аста - секин пайдо бўлганлар ва одамзоднинг саноқсиз авлодлари кўп асрлар давомида қилган ишларини натижасидан келиб чиқсан. Географиянинг ривожланиши бутун инсониятнинг умумий маданий ривожланиши билан амалга ошган, замонавий география эса ўтган аср тарихи билан чамбарчас боғлиқ.

Номалум жойларга келиб қолган қадимги сайёҳлар ҳақиқатдан доимо кўрганларини тасвиrlаб келган эдилар; дарёларни тоғларни, ўрмонларни, денгизларни одамларни, уларнинг хўжалигини, урф одатларини, достонларини, табиат ва касаллик билан кўрашиб усуулларини, уларнинг тарихини ва х.к. Бу вақтларда бутун атроф – мұхит инсон учун илмий билиш обьекти бўлган. Уша узоқ даврларда география шундай асос бўлиб ҳизмат қилган, шундай ҳилма – ҳил малумотлар тўплами бўлганки, шулар асосида кўпдан – кўп фанлар ўз негизини бошлаган: физика, астрономия, иқтисодиёт ва этнография, тиббиёт ва тарих. География тарихи – бутун жаҳон тарихини асосий бобларидан бири бўлиб, география тараққиёти одамзоднинг дунёқарашига катта таъсир кўрсатди.

Ҳақиқатдан, географиянинг кераклигига ҳеч ким шубҳа билан қараган эмас. Одамлар янги ерларни очиб келиб, ер кўррасидаги “оқ доғларни” ўчириб келган эдилар. География етқазиб берган маълумотлар бошқа фанларни таъминлаб турар эди, инсоннинг амалий фаолияти ҳилма-ҳил ҳодисалар ва жараёнлар тўғрисида чуқирлашган билимлар талаб қиласар эди. Шундай қилиб, янги илмий йўналишлар пайдо бўлар эди. Ёрқин ва драматик даврдаги Буюк географик кашфиётлардан кейин (XV аср охирлари XVII аср ўрталари) янги ерлар тўғрисидаги малумотлар ҳайратга согланда, географиядан ажralиб чиқсан илмий мустақил фан соҳалари тез авж олиб ривожланган.

География энциклопедик фан бўлган, у мамлакат ва ҳалқалар тўғрисидаги ҳилма-ҳил билимлар йиғиндисидан иборат бўлган. Ундан ўзининг

аниқ текшириш объектлари мавжуд бўлган тор фанлар ажралиб чиқди. Бу – геоморфология – рельеф төғрисидаги фан, гидрология – сувлар тўғрисидаги фан, иқлимшунослик – ҳаво массаларини ўрганувчи фан ва ҳ.к.

Ўзаро боғлиқ ва ўзаро алоқадор замонавий табиатшуносликдаги назарий тасаввур географлар учун ўзига ҳос бўлган табиатни текширишда географик қўлай йўл бўлиб қолди. Географик қўлай йўл нима учун керак, уни устунлиги нимадан иборат? Балки атрофимиздаги табиий муҳитни тушиниш учун физика, биология, геология, химия фанларини билиши етарлидир? Ваҳоланки, бу билимлар зарур бўлиб етарли эмас экан. Табиат ва унинг объектларига комплекс “кўпқиррали” қараш зарур. Бизнинг атрофимизни 4 та ўзаро таъсир қилувчи ва бир – бирига ўтувчи атмосфера, гидросфера, литосфера, биосфера қобиқлари ўраб туради. Ернинг географик қобиғи бу бир бутун, қонуният орқали ўрганиладиган табиий қисм – табиий географиянинг умумий обьекти бўлиб қолди.

Шундай қилиб, замонавий географиянинг асосий мақсадларидан бири – бу ернинг географик қобиғида бўлаётган жараёнларни текширишдан иборат.

Аммо, биз омиллар рўйхатида инсоннинг хўжалик фаолиятини эслатиб ўтмадик. Бу алоҳида омил ва табиий жараённи илмий таҳлил қилиш замонавий географиянинг мустақил вазифасидир.

Табиат орқали туғилган одам табиат атрофиға фақат меҳнати ва идроки ёрдамида актив мослашиб боради, у ўз фаолиятида табиатга таъсир қўрсатиб уни ўзгартира бошлади. Табиат устидан қўлга киритилган ғалабаларга хурсанд бўлиш керак эмас. Ҳар бир қўлга киритилган ғалаба учун табиат ўз қасдини олади.

Бугунги кунда жамиятни табиатга қўрсатаётган таъсири глобал масштабда олиб бориляпти. Ер шаридаги аҳоли сони жуда тез ўсајпти – 6 млд.дан ортиқ. Натижада, табиатдан тўлароқ фойдаланиш ва ҳом ашёни қазиб чиқариш ўсајпти. Табиатни ўзгаришида инсоннинг хўжалик фаолияти ҳал қилувчи сабаб бўлиб қолмоқда. Сивилизация ривожланган сари инсон фаолияти натижасида табиат чекина бошлади, кўпинча ғалабалар ҳонавайрон бўлган ерларни, - кесиб олинган ўрмонларни, ҳайвонлари ва қушлари йўқ бўлиб кетган ўрмонларни қолдирди.

Бу глобал муаммони ечишда географлар бевосита иштирок этмоқдалар. Табиатга нисбатан ўйламасдан қилинган муносабат жамият учун ҳавфли бўлиб қолди. Табиатни ҳонавайрон бўлиши ёки экологик кризис – бу жамиятнинг кризиси, бу ҳаттоқи сивилисацияни нобуд бўлишига олиб келиши ҳеч гап эмас.

Шундай қилиб, география табиат ва жамиятнинг ўзаро таъсири муаммосида ижтимоий фан сифатида қатнашган. Ижтимоий – иқтисодий география нима билан шуғулланади? Ижтимоий-иқтисодий география ижтимоий фан бўлиб, у аҳоли ва хўжаликни, бутун дунёда, айрим ҳудудларда, мамлакатларда ривожланиш ва жойлашиш қонуниятларининг татқиқ этади. Бу фан ҳалқаро муносабатларга жамият билан табиатнинг ўзаро алоқаларига, бутун жаҳон муаммоларига оид масалаларига ҳам тўхталиб, жаҳон тараққиётининг ҳозирги босқичини яхшироқ тушинишга ёрдам

беради.

Табиат ва жамият ўртасидаги муносабат мураккаб муаммо бўлиб, унинг вазифаларини чуқур ўрганиш факат бир фан орқали эмас, балки бир неча йўналишларни бирлаштирган ҳолда табиатдан оқилона фойдаланишда кенгрок ва қўлай йўлларни қидириш зарур. Табиий география ернинг географик қобиғини бир бутун моддий усулда ўрганди, унинг таркибидаги умумий қонуниятларни, тузилишини ва келиб чиқишини географик жараёнлар энергетикасини, уларни бир-бири билан алоқаларни, материк ва океанлар табиатидаги асосий ўҳашашликлар ва фарқ қилувчи омилларни ўрганади. Географиядан ажralиб чиқсан тор фанлар қаторига қуидагиларни киритиш мумкин.

Ландшафтшунослик – геокомплекс усулларни ўрганади. (геокомплекс – ернинг географик қобиғининг табиий бўлинмалари). Юқори поғонали комплекс бир бутун географик қобиқ, уни ҳар замонда ландшафт қобиғи билан тенглаштиради. Тупроқшунослик – ернинг маҳсус моддий жинси тўғрисидаги фан. Тупроқ – бу тирик модда ва литосферани ўзаро таъсиридан келиб чиқсан натижа, ҳилма – ҳил иқлим ва рельеф шароитларида шаклланади.

Геоморфология – устки географик қобиғдаги бошқа компонентлар билан ўзаро таъсирини ўрганадиган фан. Бу ўзаро таъсири натижасида ер усти рельфининг ҳилма – ҳил шакллари, уларнинг келиб чиқиши ва ривожланишини ўрганади.

Гляциология – музликшунослик (геокриптология) – бу фан ер устидаги (музлик, денгиз музликлари, қорликлар, қор кўчкилари ва бошқалар) ва литосферадаги (доимий музлик, ер остидаги музликлар) музлар пайдо бўлиш шароитларини ривожланиши ва шаклларини ўрганади.

Океанология – дунё океани тўғрисидаги фан.

Иқлимшунослик – ҳаво массаларини шаклланиш ва ривожланиш қонуниятлари тўғрисидаги фан.

Биогеография – умумлаштирувчи фан. Организмлар ва уларнинг туркумларини географик жойлашиш қунуниятларини аниқлайди.

Мамлакатшунослик – умумлаштирувчи географик йўналиш, табиий-ижтимоий комплексни маҳсус даражаси – давлатнинг бир бутун табиий-ижтимоий сифати ўрганилади.

Тарихий география – табиий –ижтимоий усулларни очилиши, вужудга келиши ва тарихий ривожланишини ўрганади.

Замонавий география билимларнинг ўзаро боғланган бир бутун усулидир.

Назорат саволлари

1. Географик фанларнинг ўзаро боғлиқликларини айтиб беринг.
2. География таълимидағи муаммолар ва уларни ҳал этиш стратегияларини айтиб беринг.
3. География фанларининг умумий боғланиши ва уларни таснифлаб беринг.

Адабиётлар рўйхати

32. Алимқўлов Н.Р., Абдуллаев И.Х., Ҳолмуродов Ш.А. Амалий география. – Т.: 2015.
33. Абдуллаев И.Х. Биогеография асослари. Маъruzалар матни. ТДПУ, 2012.
34. Зокиров Ш.С, Тошев Ҳ. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
35. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари.“Мухаррир”, Т -.: 2013.
36. Солиев А. Ўзбекистон географияси. – Т.: 2014.

2-мавзу. Географик қобиқ ва унинг замонавий талқини. География ва антропоген ландшафтшунослик.

Режа:

1. Географик қобиқ ва унинг ўзига хос хусусиятлари.
2. География фанининг назарий муаммолари.
3. Антропоген ландшафтшуносликни ўқитиш масалалари.

Таянч тушунчалар: табиий мухит, географик қобиқ, эпигеосфера, ландшафт қобиғи, литосфера, гидросфера, биосфера, атмосфера, табиий-антропоген тизим.

Географик қобиқ ҳақидаги таълимот XX асрда А.А. Григорьев томонидан ишлаб чиқилди.

Географик қобиқ деб, атмосферанинг қуи қисми, литосферанинг юқори қисми, гидросфера ва биосферанинг бир-бирига ўзаро таъсири этиб, ўзаро бир-бирига киришиб ва туташиб туридиган Ернинг қисмига айтилади.

Географик қобиққа гидросфера ва биосфера тўлиқ киради, у атмосферада озон қатламигача бўлган жойларни, литосферада эса гипергенез зонасини ўз ичига олади (грекча hiper-тепада, genesis-келиб чиқиши Ер юзасига яқин жойлашган литосферанинг бир қисми). Географик қобиқ унча қалин эмас, унинг энг катта қалинлиги 40 км. атрофида (Ер юзидан юқорига ва пастга 15-20 км.га чўзилган).

Географик қобиқда жуда кўп ва ҳилма-ҳил воқеа ва жараёнлар содир бўлиб туради, уларнинг асосий сабаби, ушбу қобиқда Ернинг ички ва коинот омилларининг биргалиқда, айни бир пайтда, ҳамда жуда қарама-қарши таъсири остида вужудга келади ва ривожланади.

Ер қобиғида мазкўр икки гурух кучлари Ер юзида тўқнашиб ва Ер юзасининг ўзига хос шароитлари ва хусусиятлари билан қўшилиб, унда сайёрамизнинг бошқа ҳеч қандай қисмida бутунлай ўҳшамайдиган ўзига хос табиий тизимни вужудга келтирган.

Факат табиий ва табиий-антропоген тизим бўлган географик қобиқ доирасидагина ҳаёт мавжуд, ҳайвонлар ва ўсимликлар яшайди, тупроқ қоплами ҳосил бўлади, тоғ жинслари ва турли рельеф шакллари вужудга келади.

Қуёшдан келган иссиқлик шу ерда тўпланади ва мазкўр қобиқдагина сув уч ҳолатда: буғ, суюқ ва қаттиқ ҳолатда бўлади ва ниҳоят кишилик жамияти факт шу қобиқда пайдо бўлиб яшамоқда ва ривожланмоқда.

Географик қобиқ тушунчасидан ташқари ландшафт қобиғи (Ю.К.Ефремов) ва эпигеосфера (А.Г.Исаченко) тушунчалари ҳам ишлатилади. Аммо ҳозирги пайтда географик қобиқ тушунчаси кенг тарқалган.

Географик қобиқ тушунчасининг кенг тарқалганлигига қарамасдан, ҳозирги пайтда олимлар орасида мазкўр тушунчани алмаштришга ҳаракат

қилаётгандар ҳам учраб турибди.

А.А.Григорьев ва қатор олимлар географик қобиқ ва географик мұхит қамрови битта, улар битта түшунчадир деган ғояни олға суришади. Уларнинг фикрича мазкүр икки түшунча бир-бирини түлдирди ва бир ҳил табиий ҳодисани турли томондан тавсифлайди. Аммо XIX асрнинг 70-йилларида француз олими Элиза Реклю томонидан тавсия этилган географик мұхит түшунчаси табиий категория эмас, күпроқ ижтимоий-тарихий категориядир. Географик мұхитнинг чегараси жамиятининг ривожланиши билан кенгайиб боради. Ҳозирги пайтда эса инсон фаолияти географик қобиқ чегарасидан чиқиб кетди. Демак, географик мұхит кенгайиб унинг чегараси географик қобиқ чегараси билан мувоғиқ бўлиб қолмоқда. Ю.К.Ефремов географик қобиқни ландшафт қобиғи деб аташ лозим деган фикрни билдиради. Аммо ландшафтлар географик қобиқда жуда юпқа қатламни ташкил қиласади. Шунинг учун ландшафт қобиғи түшунчасини географик қобиқ түшунчасига қарама-қарши қўйиш нотўғри ҳисобланади, чунки ландшафтлар географик қобиқнинг бир қисмдир. Шунинг учун ландшафт қобиғи түшунчасини алоҳида ва ўз ўрнида қўлланган маъқўл.

А.Г. Исаченко географик қобиқ бу Ернинг ташқи, тепадаги қобиғи бўлгани учун уни эпигеосфера (грекча *hyper-юқори*) деб аташни тавсия этади. Аммо юқорида айтганимиздек, Ер қобиқлари уларнинг жойланишига қарабгина эмас, балки моддаларнинг ҳоссаларига ҳам қараб ажратилиши ҳамда Ернинг ташқи қобиғини географик қобиқ эмас атмосфера ва магнитосфера ташкил этишини ҳисобга олсак эпигеосфера атамаси географик қобиқ түшунчасига мос келмаслиги маълум бўлади.

И.Б. Забелин эса географик қобиқда ҳаётнинг вужудга келиши ва ривожланиши содир бўлганлиги учун географик қобиқ түшунчасини биогеносфера түшунчаси билан алмаштиришни тавсия қиласади. «Биогеносфера» түшунчаси фанда кенг тарқалган «Биосфера» түшунчасига жуда яқин. Агар мазкүр түшунча қабул қилинадиган бўлса, «Биосфера» түшунчаси мураккаблашиб ва чалкашиб кетади. Бундан ташқари географик қобиқ түшунчасини алмаштиришга ҳожат ҳам, асос ҳам йўқ.

Географик қобиқнинг юқориги ва пастки чегаралари ҳақида олимлар орасида турлича фикрлар мавжуд. А.А.Григорьев географик қобиқнинг юқори чегарасини 20-25 км. юқорида жойлашган озон қатламидан ўтказади. Озон қатлами Қуёшдан келаётган заарли нурларни ушлаб қолади, ундан пастда атмосферани қуруқлик ва океанлар билан ўзаро таъсирида ҳаво ҳаракатлари кузатилади. Озон қатламидан юқорида эса бундай ҳаракатлар кузатилмайди. А.А.Григорьев фикрича географик қобиқнинг куйи чегараси Моҳорович чизигидан сал пастроқдан ўтади. Ёпишқоқлиги юқори бўлган Ер пўсти остидаги қатлам билан Ер пўстини ўзаро таъсири Ер юзаси рельфини шаклланишида мұхим аҳамиятга эга. Қуруқликда географик қобиқнинг куйи чегараси 30-40 км (Ер юзасидан) чуқурликдан ўтади, океанлар тубида эса 5-8 км чуқурликдан ўтади.

С.В. Калесник географик қобиқни жуда тор маънода тушунади. У географик қобиқни юқори чегарасини 20-25 км. баландликдан қуйи

чегарасини эса қалинлиги 500-800 м. бўлган гепергенез зонасининг қуи қисмидан ўтказган. Мазкур зонада чукурдаги минерал моддалар ташқи экзоген кучлар таъсирида ўзгаради. А.Г.Исаченко географик қобиққа тропосферани, гидросферани ва литосферанинг 5-6 км. чукурликкача бўлган юқори қисмини киритади (мазкур чукурликда чўкинди жинслар ўз хусусиятларини сақлаб қолдади). И.М Забелин ҳам географик қобиқни худи шундай чегарада ажратишни маъқуллайди, аммо географик қобиқнинг қуи чегарасини ҳаёт ва сув тарқалган чукурликдан ўтказишини таклиф қилади.

Д.Л.Арманд бўйича географик қобиқнинг юқори чегараси тропопаузагача, қуи чегараси эса Ер пўстининг остигача чўзилган. Ф.Н.Мильков ҳам ушбу фикрига қўшилади ва мазкур фикрини қуидагича исботлайди:

- Ер иқлимини ҳосил қиласиган тропосферадаги ҳаво массаларининг ҳоссалари Ер юзасини таъсирида шаклланади;
- Ер пўсти ландшафтларнинг литоген асосини ташкил қиласи.

Мана шу чегарада географик қобиқнинг қалинлиги қуруқликда 80 км. гача, ўрта океан сув ости тоғларида эса 20-25 км. ни ташкил қиласи.

Ҳозирги пайтда географик қобиқнинг чегараларини аниқлашда В.Н Солнцевнинг фикри кенгрок тарқалмоқда. Унинг фикрича географик қобиқда моддалар мураккаб иерархик тузилишига эга: майда атомлардан тортиб йирик жисмларгача мавжуд. Моддалар географик қобиқда уч ҳолатда бўлади (қаттиқ, суюқ, газ) ёки тирик модда ҳолида бўлади. Географик қобиқдан ташқарида эса моддалар субатом ҳолида (80 км. баландликда атмосферадаги ионлашган газлар; мантияда моддаларни бир ҳолатдан иккинчи ҳолатга ўтиш, бу ўтиш атомлар зичлигини оритиши билан кузатилади) бўлади.

Географик қобиқ мураккаб тизим бўлиб, жуда узоқ вақт давомида шаклланиб ҳозирги ҳолатини олган. Унинг асосий хусусиятлари қуидагилардан иборат:

1. Географик қобиқ моддий таркибининг ва тузилишининг ўзига ҳосилиги ва ҳилма-ҳиллиги. Географик қобиқда моддалар уч агрегат ҳолатда учрайди (қаттиқ, суюқ, газ). Уларнинг физик ҳоссалари (зичлик, иссиқлик ўтказувчанлиги, иссиқлик сифими, ёпишқоқлик, дарзланганлик даражаси, Қуёш нурларини қайтариш ҳоссаси ва ҳ.к) жуда катта ораликларда ўзгаради. Моддаларнинг ҳимик ҳоссалари турлича. Бундан ташқари географик қобиқда моддалар тузилишига кўра ноорганиқ, органиқ ва аралаш турларга бўлинади. Моддаларнинг ҳар бир ажратилган тури ўз навбатида яна юзлаб ва минглаб ҳилларга бўлиниб кетади. Тирик организимларнинг турлари эса 1,5 млн. дан 2 млн. гача етади.

2. Географик қобиққа келаётган иссиқликнинг ва унинг ўзгаришининг ниҳоятда ҳилма-ҳиллиги. Географик қобиққа иссиқлик коинотдан ва Ернинг ички қисмидан келади. Улар ниҳоятда ҳилма-ҳилдир. Уларнинг ўзгариши ҳам турлича. Иссиқлик ўзгаришининг турлари ичida уни органиқ модда сифатида тўпланиши катта аҳамиятга эга. Қуёшдан келаётган иссиқлик ёғоч, кўмир, нефть, торф, ёнувчи сланец каби органиқ моддаларга айланади. Улар ёқилганда Қуёш иссиқлиги яна қайтиб чиқади.

3. Ернинг шарсимонли Ер юзасида иссиқликни нотекис тақсимланишига сабаб бўлади, бу эса географик қобиқда мувозанатсизликни келтириб чиқаради. Мазқур мувозанатсизликни келиб чиқишига Ер юзасида куруқлик ва сувликни, музликлар, қор қопламини, рельфни, мураккаб тақсимланиши ҳам келтириб чиқаради. Географик қобиқдаги мувозанатсизлик турли ҳил ҳаракатларнинг келиб чиқишига сабаб бўлади. Бундай ҳаракатларга иссиқлик оқими, ҳаво ҳаракатлари, сув оқимлари, тупроқ эритмалари, ҳимик элементлар миграцияси, ҳимиявий реакциялар ва ҳ.к киради. Модда ва иссиқликнинг ҳаракати географик қобиқнинг ҳамма қисмларини бир-бири билан боғлайди ва уни бир бутунлиги ва яхлитлигини таъминлайди.

4. Географик қобиқнинг моддий тизим сифатида ривожланиши давомида унинг тузилиши мураккаблаша борган, ундаги моддаларнинг турлари ва иссиқлик градиентлар орта борган. Географик қобиқ ривожланишининг маълум бир босқисчидан унда ҳаёт вужудга келган. Ҳаёт бу моддий жисм ҳаракатининг энг юқори шаклидир. Ҳаётнинг вужудга келиши-бу географик қобиқ ривожланишининг қонуний натижасидир. Тирик мавжудодларнинг фаолияти эса Ер юзаси табиатини сифат жихатдан ўзгаришига олиб келди.

5. Географик қобиқнинг шаклланиши ва ривожланишида фазовий омилларнинг аҳамияти ҳам улкандир. Фазовий омилларга қуйидагилар киради: Ернинг оғирлиги, Ердан Қуёшгача бўлган масофа, Ернинг ўз ўқи ва Қуёш атрофида айланиш тезлиги, магнитосферанинг мавжудлиги. Магнитосферанинг мавжудлиги Ер учун қўлай термодинамик шароитни келтириб чиқаради. Фақат Ердагина жуда мураккаб моддий тизмининг вужудга келиши учун қўлай шароит вужудга келган.

6. Географик қобиқ мустақил ривожланиш қобилиятига эга. Атмосферанинг, океаннинг, музликларнинг таркиби ва оғирлиги, Ер юзасида куруқлик ва сувликнинг тақсимланиши, турли ҳил рельеф шаклларининг жойланиши ва қиёфаси жуда катта аҳамиятга эга. Чunksи улар мустақил ўлчамларга эга. Ер юзаси қандай табиий оғатлар натижасида табиат ўзгармасин маълум вақт ўтиши билан аста-секин қайта тикланади. Масалан, тўртламчи даврдаги муз босиш даврларида Шимолий Америка ва Евросиёнинг шимолий худудларида табиат комплекслари тамоман нобуд бўлган. Аммо муз қайтгандан кейин мазқур жойлардаги ўрмон, ўрмонтундра ва тундра ландшафтлари қайтадан тикланган.

Географик қобиқ ривожланишининг энг юқори босқичида табиий худудий ва табиий аквал мажмуалар вужудга келган.

Замонавий ландшафтшунослик – бу табиий географик комплексларни худудий бирликлари, уларнинг энг кичик таксономик бирликларини ўрганувчи фан бўлиб, унинг таркибида антропоген ландшафтшунослик ҳам ўрганилади. Антропоген ландшафтшунослик асосчиларидан бири Ф.Мильков антропоген ландшафтларни инсон фаолияти натижасида ўзгарган табиий ландшафтлар деб, қуйидаги қисмларга ажратади: кам ўзгарган, ўртacha ўзгарган, кучли ўзгарган, бузилган ландшафтлар. Бугунги кунда

И.Х.Абдуллаев антропоген ландшафтларни ўзининг қуидаги типларга ажратади: селитеb, саноат, агро, биллегератив, гидротехноген, йўл ландшафтларига ажратади.

Назорат саволлари

1. Географик қобиқ ва унинг ўзига хос хусусиятларини айтиб беринг.
2. География фанининг назарий муаммоларини изоҳлаб беринг.
3. Антропоген ландшафтшуносликни ўқитиш масалаларини айтиб берин.

Адабиётлар рўйхати

1. Абдуллаев И.Х. Биогеография асослари. Маъruzалар матни. ТДПУ, 2012.
2. Зокиров Ш.С, Тошев X. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
3. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари.“Мухаррир”, Т -.: 2013.

З-мавзу. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари. Биогеография ва биологик ҳилма-ҳиллик

Режа:

1. Ўзгарувчан иқлим шароитини юзага келтирувчи омиллар.
2. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг ўзгарувчан иқлим шароитидаги хусусиятлари.
3. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари.
4. Ушбу мувзу юзасидан мустақил ишлар бажариш.

Таянч тушунчалар: иқлим, геоэкологик шароит, Озон муаммоси, чўлланиш, сувларнинг трансчегаравий тақсимоти, ГИС, компьютер, интернет, башоратлаш, технология.

XXI асрга келиб, фан ва технологиялар таракқиёти мисли кўрилмаган даражага етди. Янги инновацион ғоялар, илмий-техникавий кашфиётларнинг кўплиги, уларни ҳаётга тадбиқ этишининг яшин тезлигига амалга оширилаётгани бугунги куннинг оддий ҳақиқатига айланиб бормоқда. Илгари янги бир илмий ёхуд технологик ғоянинг фикр босқичидан амалиётда кўлланиш даражасига етиши учун ярим аср ёки ҳеч бўлмагандан бир неча ўн йил керак бўлар эди ва инсоннинг дунёқарашидаги, маънавиятидаги, ақлий тафаккўридаги ўзгаришлар мароми шунга мос бўлар эди. Бугун эса сўнгги техник ускуналар ёрдамида ўнлаб сайёраларнинг кашф этилаётгани, сунъий йўлдош алоқаси туфайли овоз ва тасвир Ер кўррасининг ҳоҳлаган нуқтасига ўша вақтнинг ўзида етказиб берилаётгани, заррадек хотира чипига бутун дунё тарихи жо қилиниши мумкинлиги, ҳайвон ва инсон геномларининг “ўқилаётгани” инсон тафаккўрида, дунёқарашда кескин ва шиддатли ўзгаришларни тақозо қилмоқда.

Шу билан бирга, янги имкониятлар, янгича техника, технология ва воситалар, антропоген таъзиқлар Ер шари табиатини тубдан ўзgartирмоқда ва бу эса турли глобал оқибатларда, геоэкологик шароитларни ўзгаришида яққол намоён бўлмоқда. “Атмосфера, сувлар ифлосланиши, Озон муаммоси, иссиқхона эфекти, ишқорли ёмғирлар, смог жараёнлари” шулар жумласидандир. Ушбу жараёнлар таъсири бизнинг диёrimизда ҳам ўз аксини топмоқда.

Шу маънода бугунги кунда Ўзбекистон ҳудудида ҳам глобал ўзгаришларнинг таъсири остида Орол муаммоси, чўлланиш, сувларнинг трансчегаравий тақсимотидаги муаммолар, тоғ ва тоғ олди водийлари, текислик ва чўл минтақаларидағи ўзгаришлар тезлиги кескинлашиб бормоқда. Бу борада Ўзбекистон ҳудудидаги энг катта ўзгаришлар таъсирига учраган Оролбўйи табиий географик ўлкаси, Мирзачўл табиий географик районлари ҳам ўзига ҳос геоэкологик муаммоларга эга эканлиги ва уларни

ўрганиш, таҳлил қилиш ва келажагини башоратлаш мухим илмий ва амалий аҳамиятга эга бўйдан долзарб масалалардан ҳисобланади.

Ушбу муаммоларни ўрганишда, таҳлил этишда, ечимини топишда замонавий технологиялар имкониятларидан: ГИС, компьютер, интернет, турли аҳборотлардан фойдаланиб, миллий қадриятларни ҳисобга олган ҳолда, илмий-техник тараққиёт имкониятларидан фойдаланиш мақсадга мувофиқдир. Шу масалалар ечимиға қаратилга географик фанлар ва технология янгиликлари билан боғлиқ ҳолда, ўзгарувчан иқлим шароитида табиий географик районларнинг геоэкологик шароитини баҳолаш ва башоратлашда янги инновацион ғоя ва технологияларни тадбиқ этишга бағишиланган. Уларни таълим жараёнида ёритилиб бериши бугунги кунда ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатлари очиб бериш долзар географик таълимий масалалардан ҳисобланади.

География фани ва таълимида технологиялар тараққиётининг мамлакат табиий экологик шароитларини яхшилашга, хусусан, Орол табиий географик районининг геоэкологик шароитини баҳолаш ва башоратлашда илмий-ижодий изланишлар тадқиқ қилинади. “География ва уни ўқитиш методикаси” кафедраси илмий жамоасида янги инновацион гуруҳ ташкил этилиб, унда ўзгарувчан иқлим шароитида Мирзачўл табиий географик районининг геоэкологик шароитини баҳолаш ва башоратлашда янги инновацион ғоя ва технологияларни тадбиқ қилиш асосий мақсад қилиб келинган ва бу ҳақида экология ва табиятни муҳофаза қилиш, геоэкология ва бошқа ўқув қўрсларида маълумотлар бериб борилади. . Ушбу ишларни бажарилишида ёш илмга чанқоқ магистрлар ва олимларни жалб этиш масаласи ҳам бажарилмоқда.

Назорат саволлари

1. Ўзгарувчан иқлим шароитини юзага келтирувчи омилларни санаб беринг.
2. Табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг ўзгарувчан иқлим шароитидаги хусусиятларини айтиб беринг.
3. Ўзгарувчан иқлим шароитида табиатдаги ҳодиса ва жараёнларнинг табиий географик жиҳатларини изоҳлаб беринг.

Адабиётлар рўйхати

1. Абдуллаев И.Х. Биогеография асослари. Маъruzalар матни. ТДПУ, 2012.
2. Зокиров Ш.С, Тошев Ҳ. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
3. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари.“Мухаррир”, Т -.: 2013.
4. Низомов А., Алимқўлов Н.Р., Тилляҳоджаева З. Табиий географик жараёнлар. – Т.: 2015.

4-мавзу. Биогеография ва биологик ҳилма-ҳиллик.

Режа:

1. Биогеография фанининг мазмуни, фанлар билан боғлиқлиги.
2. Биологик ҳилма-ҳилликни сақлаш бўйича олиб борилаётган давлат сиёсати.
3. Биогеография фанини ўқитишининг ўзига ҳос жиҳатлари.

Таянч тушунчалар: биогеография, палеонтология, тирик организмлар, тарқалиш қонуниятлари, экологик биогеография, биосфера, ареаллар, регион, океан, флора, фаунаси

Биогеография фанининг фанлар тизимида тутган ўрни. Унинг мазмуни, асосий назарий муаммолари. Биогеографияда биологик ҳилма-ҳилликнинг талқин қилиниши.

Ер шари юзасида ва турли ҳил мухитларда тирик организмлар кенг тарқалган. Ҳайвонларни географик тарқалишини урганадиган фан зоогеография дейилади.

Зоогеография ҳайвонларнинг тарқалишини ҳозирги замонда ва утган замондагисини урганади.

А) Унда тарқалишнинг фактори ва конуниятлари.

Б) Ҳайвонот оламини географик гурухларини келиб чикиши йуллари ва ривожланишини урганади.

Биогеография фанини ривожланишида қупгина Феилез академияси сессиялари, Павловнинг физиологик конуниятлари, ҳамда назария билан амалиётнинг бирлигини аҳамияти катта.

Зоогеография фанини асосий вазифаси факат ҳайвон тарқалишини конуниятлари эмас, балки ҳайвон тарқалишини маълум бир йуналишда ўзгартириш назариясини ишлаб чикишдир. Ҳозирда зоогеографияни асосий масаласи табиатни инсон эҳтиёжига караб ўзгартириш.

Биогеография буйича ишлар албатта комплекс равишда олиб борилади. Урмончилар, дала ишчилари, тупрокшунослар, мелиораторлар биргаликда ишлаб, фаунист факат кейинги ўзгаришларни инобатга олмасдан, ҳайвонларни купайиши, заарлисини камайишини, акклиматизациясини тадбирларини ишлаб чикиши керак. Фаунист янги фаунистик гурухлар пайдо бўлишига имконият яратиши керак.

Зоогеография бошка фанлар билан узвий алокада бўлади ва бошка фанларнинг маълумот ва хуносаларидан фойдаланиб бойитади.

1. Биогеография география билан биология уртасидаги чегара фан бўлиб, физик, географик ва зоологик билимларга эга бўлиши керак.

2. Геология. Ҳайвонларнинг тарқалишини геологик билимларсиз тушиниш кийин. Ҳусусан қуруклик ва денгиз бўлинишини. Шу билан бирга зоогеография геология фанини бойитади.

3. Полеонтология - ҳозирги замон фаунасини тарихини урганиш, казилма фаunalарини урганиш улар билан тула танишишга бодлик, чунки музликлар фаунаси даври ҳозирги даврни синчиклаб урганишга асос бўлади.

4. Эволюцион таълимот - билиш ҳам зоогеография билан алокада бўлиб, биогеография мазмунини бойитади. Эволюцион таълимотга асосланиб фаунага ривожланаётган кисмдай каралмоқда. Шу билан бирга турлар келиб чикишини тасдикловчи маълумотларни зоогеография - эволюцион таълимотга берди.

Биогеография фанининг ривожланиши тарихи

Бошка фанлар сингари биогеография фани ҳам бирдан пайдо бўлмаган ва узини ривожланиш тариҳига эга. Биогеография нисбатан анча ёш фан. У таҳминан 17 асрда бошланган. Биогеография ривожланишида бир неча боскичлар мавжуд ва уларда у турлича аталган (ўсимликлар географияси, ҳайвонот олами географияси, зоогеография, ва бошқ.).

1-ДАВР. Бу инжил буйича дунё пайдо бўлиши билан ҳарактерланади. Бунинг асослашда швед систематиги Карл Линнейдир хизматлари катта. Унинг фикрича худо узи ўсимлик ва ҳайвонларни, орол ва тогларни яратиб, унинг кояларида ва кенгликларида ҳамма климатик зоналарни учратиш мумкин. Поляр (корлик)дан то тропик зонагача.

Иккинчи реакцион идеалга Жорж Кувье эди. Унинг фикрича, организмларнинг тарқалиши доимий табиат инжикликларига bogлиq бўлиб, бу ҳолат Ҳалокатлар назарияси дейилади. Ушбу назарияни (катастроф ва катаклизм) француз табиатшуноси Бюффон қўллаб-қувватлади. Бундай ҳалокатлар чексиз бўлмай 7 марта бўлган.

Ўсимлик ва ҳайвонлар 3-сида пайдо бўлган. 4-сида қуруқлик ҳайвонлари пайдо бўлган. 5-Америка билан Европа алокада бўлган. 6- Совуқ тушиши муносабати билан ҳайвонлар экваторга тарқалган ва 7-сида одам пайдо бўлган.

2-ЎТИШ ДАВРИ. 18 аср охири - 19 аср бошида олимлар ҳалокатлар назариясидан кечдилар. Бунинг бошловчиси инглиз Чарлз Ляйелл. Унинг фикрича, органиқ дунёда ўзгаришлар катастроф окибати эмас, улар астасекин вужудга келган.

3-ДАРВИН ДАВРИ. Бу давр 1859 й. Ч.Дарвинни «Турлар келиб чикиши» асари билан ҳарактерланади ва зоогеография ривожланишида катта роль ўйнайди.

Дарвин биринчи бўлиб ўсимлик ва ҳайвонларни янги жойларга тасодифан, шамол билан, қушлар, сув оқими билан тарқалишини аниклади.

4-ДАВР. Дарвindenan кейинги давр бўлиб, зоогеография ривожланишига катта таъсир кўрсатади. СКЛЭТЭР (1875) томонидан қушлар оиласи, туркум, турларини пухталик билан урганиб табиий зоогеография областларни тузди ва қуруқлик зоогеография областларига бўлди: 1.Палеарктик. 2.Эфиопия. 3.Хинд-Малай. 4.Неоакртик. 5.Неотропик. 6.Австралий. 7.Пацифик (тинч океан ороллари).

Ушбу областларни оммалаштиришда инглиз зоогеографи Альфред Руссель Уоллес мухим роль ўйнади. Унинг зоогеографияси генетик бўлиб, экологик факторларга кам эътибор берган. Бу унинг асосий камчилиги эди.

Биогеографик билимлар ишлаб чикишда рус олимларининг мавкеи катта. Табиатни ўрганишга асос солган инсон Петр-1 ҳисобланади. Унинг ташаббуси билан бир неча экспедициялар ташкил этилган.

1. Буюк шимолий экспедиция.
2. Машхур академик экспедиция.

Бу экспедицияларда Штелин, Стеллер, Праженкилов, Петр Симон Паллас, К.М.Бэр ва А.Ф.Мидделдорф бош ролларни ўйнаганлар.

Академик К.Бэр (1792-1879) ҳайвонларни экологик шароитда тарқалишини урганган бўлса, Мидделдорф Шимолий ва Шаркий Сибир ҳайвонларини тарқалишини урганган.

Марказий Осиё, Туркистон ва Уссурия улкаси фаунасини урганишда Николай Михайлович Прежевальский (1839-1888) ҳизмати катта.

Н.А.Северцев рус зоогеографиясини асосчиси ҳисобланади. У фаунист-эколог сифатида Воронеж губерниясида иш бошлаган.

Шу олим Ўрта Осиё ҳайвонот дунёсини ўрганди. У айниқса Ўрта Осиёда вертикал ва горизонтал тарқалишини урганди ва фаунасини келиб чикишини тарихига тушинтириш берди. Северцев Уэллен Варамага карши зоогеографик бўлиниш асосига тарихий маълумот билан бирга физик географик шароитни киритди.

19 аср охири ва 20 аср бошининг энг истеъододли зоогеографлари М.А.Мейзбер ва П.П. Сушкиндири.

Уларни классик маълумоти, «Россия қушлари» 1892; Туркистон улкаси Орнитологияси бўлиб, уларда ҳозирги замон геологик маълумотлари келтирилган.

Саушкин факат назариячи бўлмай, у дала текширувчиси ҳамдир. У узининг маълумотларига асосланиб купгина фауна узвий алокаси масаласини очиб берди.

Зоогеография асосида экологик принцип ётади.

Палеоарктик область зоналарга бўлади: Тундра, тайга, утувчи зона, чул зонаси, зоологиянинг экологик йуналиши. Географиянинг янги йуналиши, ер хакидаги фан, ландшафт тугрисидаги фан зоогеографияда уз аксини топди.

Биогеография фани МДУ йигирманчи асрнинг 80-йиларида г.ф.д., профессор А.Г.Воронов томонидан ўқитилган. Ўзбекистонда биогеография фани ЎзМУ да г.ф.н. А.Ҳасанов, г.ф.н. Ҳ.Турсунов, И.Ҳ.Абдуллаев томонидан 80-90 йилларда ривожлантирилган. Бугунги кунда география йўналишларида биогеография фани ТДПУ, СамДУ, НДУ ва бошқа қатор олий ўқув юрларида асосий фан сифатида киритилган.

«Биогеография» фани табиатдаги энг асосий компонентлардан бири бўлмиш тирик организмларни ўрганишга бағишлиланади. Бу фанни ўрганишда талабалар ер юзидаги тирик организмларнинг географик тарқалиш қонуниятларини, бунинг асосий сабаблари ва қоидалари билан яқиндан танишиб чиқадилар. Курс давомида тирик организмларнинг тарихий ва экологик омиллар таъсири натижасида ер юзида ва океанларда организмларнинг тарқалиши ҳамда жамоа шаклида ривожланиши ўрганиладиу замонавий географик билимларнинг олинишида талабалар

экологик таълим-тарбияга алоҳида эътибор берилишини назарга олган ҳолда, ушбу курсда экологик омилларни организмларнинг Ер юзидағи ҳаёти ва тарқалиш қонуниятларига таъсири кенг кўрсатилган. Талабалар мактабда ботаника ва зоология дарсларида олган билимлари, биогеография курсидаги асосий тушунча ва қонуниятларни ўрганиш учун етарлидир. Бу борада талабалар айниқса «Умумий биология» фанидан олган билимларига таянсалар, биогеография фанини мукаммал эгаллашларида айни муддао деб ўйлаймиз.

Биогеография курсида талабалар Ер юзининг флористик ва фаунистик географияси, ўсимлик ва ҳайвонот оламининг жамоалар географияси ҳақида батафсил маълумотлар билан танишиб чиқиши имкониятига эга бўладилар. Курснинг асосий мақсадларидан бири-бу Ер юзидағи органик дунёнинг яхлитлигини, ўсимлик олами ва ҳайвонот дунёсининг ўзаро боғлиқлигини, уларнинг табиий географик шароитлар билан ва айниқса инсон таъсири остида ўзгариб боришини узвий боғлиқлигини кўрсатишдир.

1. Биогеография Ер юзида тирик организмларнинг географияси ва географик тарқалиш қонуниятларини ўрганадиган фандир. Фанни ўрганишда куйидаги бўлимлар тавсия қилинади:

2. Биогеография фани ва умумий биогеографик тушунчалар
3. Экологик биогеография
4. Биосфера ҳақида тушунча
5. Ареаллар ҳақида тушунча
6. Ер шарининг флористик ва фаунистик регионлари
7. Дунё океани флора ва фаунаси

Назорат саволлари

1. Биогеография фанининг мазмуни, фанлар билан боғлиқлигини айтиб изоҳлаб беринг.
2. Биологик хилма-хилликни сақлаш бўйича олиб борилаётган давлат сиёсатини айтиб беринг.
3. Биогеография фанини ўқитишининг ўзига ҳос жиҳатларини санаб беринг.
4. Экологик биогеография мазмунини айтиб беринг.
5. Биосферани тузилишини изоҳлаб беринг.
6. Ер шарининг флористик ва фаунистик регионларини изоҳлаб беринг.

Адабиётлар рўйхати

1. Абдуллаев И.Х. Биогеография асослари. Маъruzалар матни. ТДПУ, 2012.
2. Зокиров Ш.С, Тошев Ҳ. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
3. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари. “Мухаррир”, Т .: 2013.
4. Низомов А., Алимқўлов Н.Р., Тилляходжаева З. Табиий географик жараёнлар. – Т.: 2015

5-мавзу. Иқтисодий ва ижтимоий географиядаги муаммолар, районлаштириш масалалари. Демография ва геоэкология.

Режа:

1. Иқтисодий ва ижтимоий география фанининг назарий муаммолари.
2. Иқтисодий географияда районлаштириш масалалари.
3. Демография ва геоэкология фанлари асосий муаммоларининг назарий талқини.

Таянч тушунчалар: иқтисодий ва ижтимоий география, демография, геоэкология, ишлаб чиқариш кучлари, иқтисодий район.

Географик фанлар тизимида табиий ва иқтисодий йўналишлар ажратилиди. Улар орасида иқтисодий география ўз хусусиятлари билан ажралиб туради. Иқтисодий ва ижтимоий география турли мамлакат ва районларда ишлаб чиқариш кучларини жойлашув хусусиятлари ҳамда худудий ишлаб чиқариш мажмуаларининг шаклланиш қонуниятларини ўрганади. Таркибий жиҳатдан қуйидаги фанлардан ташкил топади:

- I. Иқтисодий география (саноат географияси, қишлоқ хўжалиги географияси, транспорт географияси ва б.)
- II. Ижтимоий-иқтисодий география (аҳоли географияси, шаҳарлар географияси, қишлоқ жойлар географияси ва б.)
- III. Ижтимоий география (рекреация ва туризм географияси, тиббиёт географияси, динлар географияси ва б.)
- IV. Тарихий география
- V. Сиёсий ва ҳарбий география.

Фаннинг тўрт асосий таян тушунчаси мавжуд – худудий меҳнат тақсимоти, районлаштириш, худудий мажмуалар, иқтисодий географик ўрин. Улар орасида иқтисодий районлаштириш фаннинг бирламчи тушунчаси ҳисобланади.

Иқтисодий район – табиий ва иқтисодий шароитлари бир ҳил ва ҳалқ ҳўжалиги тарихан таркиб топган, ихтисослашган ишлаб чиқаришга эга бўлган ҳудуд.

Турли олимлар район ҳосил бўлиш жараёнининг асосий шартларини турли кўринишда баҳолайдилар. Масалан:

- **В.М.Четыркин:** 1) маълум ҳудудга ҳосил бўлган ҳўжалик юритиш шакли; 2) ўзаро боғланган табиий ва иқтисодий шароит.
- **П.М. Алампиев:** 1) ҳудудий меҳнат тақсимоти (ихтисослашув, иқтисодий марказларга тортишув); 2) район ҳўжалигининг режали, мажмуавий ривожлантирилиши.
- **И.И.Белоусов:** 1) район ичida ҳўжалик юритиш жараёнларининг самарали комбинацияси; 2) рационал меҳнат тақсимоти.
- **А.Солиев:** 1) район ҳосил қилувчи марказ; 2) район ҳосил қилувчи ихтисослашган иқтисодиёт тармоғи.

Шу билан бирга район ҳосил қилувчи омиллар ҳам турли олимлар томонидан турлича талқин қилинади:

А.Солиев худудий меҳнат тақсимоти ва худудий иҳтисослашувни; бозорга мўлжалланган товар маҳсулот ишлаб чиқариш, бозор маконининг шаклланганлигини; район ҳосил қилувчи ва уни ташкил этувчи марказ ёки марказларнинг мавжудлигини; табиий шароит ва қазилма бойликлар, уларнинг худудий бирикмаларини; транспорт тўрининг ривожланганлигини; аҳоли ва меҳнат ресурсларини; иқтисодий географик ўринни; минтақавий инфратузилма ва инвестиция муҳитининг шаклланганлиги ва бошқаларни асосий ўринга кўйса, М.Голубчик Ишлаб чиқариш муносабатларини; худудий меҳнат тақсимотини; моддий техник базани; табиий шароит ва ресурсларни; меҳнат ресурслари ва уларнинг меҳнат кўникмаларини; хуқуқий бошқарув шаклларини (худудий-маъмурий бўлиниш) асосий омил сифатида кўрсатади.

Иқтисодий районлар ўзига ҳосил тармоқ ва худудий тизимга эга. Район хўжалигининг тармоқ тизими иқтисодиётнинг турли соҳаларининг ўзаро боғлиқлиги ва унинг районлараор (ҳалқаро) меҳнат тақсимотидаги ўрни асосида аниқланади. Иқтисодий район доирасидаги қуидаги ишлаб чиқариш тармоқлари ва соҳаларининг ўзаро боғлиқлигига намоён бўлади:

➤ Асосий – худудий меҳнат тақсимотида катта аҳамиятга эга бўлган районнинг ишлаб чиқариш иҳтисослигини шакллантирувчи тармоқлар. Улар нафақат ички, балки ташқи истеъмолни ҳам таъминлаб беради.

➤ Базавий – барча соҳаларни ҳом ашё ва ёқилғи билан таъминловчи тармоқлар. Бўлар ёқилғи-энергетика мажмуаси тармоқлари, металлургия, кимё ва ўрмон саноатлари. Агар ушбу тармоқлар бошқа районларга ёқилғи ва ҳом ашё етказиб берса, бунда ушбу гурух асосий гурухга айланади.

➤ Йўлдош – ишлаб чиқаришда ҳом ашё ва ёқилғи ҳамда уларнинг қолдиқларидан биргаликда фойдаланадиган тармоқлар. Улар районнинг мажмуавий тарзда ривожланишини таъминлайди. Ички истеъмолни таъминлаши билан бирга ташқарига ҳам маҳсулот чиқаради.

➤ Кўшимча – иҳтисослашув тармоқларидан бири бўлган, бошқа районларга ўз маҳсулотлари чиқарувчи, лекин асосий ва йўлдош ишлаб чиқариш тармоқлари билан боғлиқ бўлмаган соҳалар.

➤ Ички – асосан ички истеъмол учун маҳсулот ишлаб чиқарувчи ҳамда район аҳолисининг ҳаёт тарзининг қўлайлашувига таъсир кўрсатувчи тармоқлар. Бўларга енгил ва озиқ-овқат саноатининг қўплаб тармоқлари киради.

➤ Хизмат кўрсатувчи (инфратизим) – районнинг барча тармоқларини электроэнергия, иссиқлик, сув, умумий таъмирлаш ишлари, маҳсулотларни сақлаш учун омборхоналар билан таъминлайдиган соҳалар.

Иқтисодий район ўзига ҳосил мажмуа ва худудий тизимни ташкил этади. Албатта, бу ерда район, комплекс ва тизим тушунчалари айнан бир мазмунга эга эмас, аммо уларнинг бир-бирларига яқинлигини ҳам инкор

этиш ноўриндир. Ҳар қандай иқтисодий район комплекс, худудий мажмуа принципига асосланади. Бу комплекслилік, энг аввало, уларнинг ўзаро мувофиқлашган ҳолда мутаносиб ривожланишида ўз ифодасини топади.

1) район ҳосил қилувчи иқтисослашган, яъни бозор аҳамиятига эга бўлган тармоқ ва тармоқлар;

2) биринчи гуруҳ билан боғлик ва уларни тўлдирувчи ёрдамчи, иккинчи даражали тармоқлар;

3) кундалик эҳтиёжларга қаратилган маҳаллий бозорни тўйинтирувчи тармоқлар.

Назорат саволлари

1. Иқтисодий ва ижтимоий география фанининг назарий муаммоларини айтиб беринг.

2. Иқтисодий географияда районлаштириш масалаларини изоҳлаб беринг.

3. Демография ва геоэкология фанлари асосий муаммоларининг назарий талқинини айтиб беринг.

Адабиётлар рўйхати

1. Исломов И. Марказий Осиё иқтисодий ва ижтимоий географияси. Силабус. ТДПУ, 2014.

2. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари.“Мухаррир”, Т -: 2013.

3. Солиев А. Ўзбекистон географияси. – Т.: 2014.

4. Солиев А. Иқтисодий география: назария, методика ва амалиёт. – Т.: 2013.

6-мавзу. Географияда терминалология муаммолари.

Режа:

1. Географик терминларнинг илмий таҳлили.
2. Геотопонимика асослари.
3. Географик мухит ва этногеография.

Таянч тушунчалар: географик ном, топонимика, мамлакатлар, шаҳарлар, қишлоқлар, табиий географик объектлар, ороним, гидроним, потамоним, пелагоним, ойконим, топотермин, транскирипция, этногеография, қабила

Географик номлар, айниқса уларнинг маънавий аҳамиятига қизиқиши қадимги юнонларда пайдо бўлган. Топонимик кичик мақолалар Геродотнинг "Тарих", Страбоннинг "Геграфия", Диодор Сицилийсикийнинг "Библотека" ва бошқа юонон олимларини асарларида учратилади. Географик номлар қадимги рус салномаларида "Слова о полку Игореве", "Книга Большому чертежу" ва бошқаларда ҳам учрайди. Бўларда фақатгина географик номлар келтирилмасдан балки уларнинг келиб чиқишини аниқлашга ҳам интилишлар бўлган.

Туркистон худудида ўрта асрларда яшаб ижод қилган олимлар (Абу Райхон Беруний, Маҳмуд Қашғорий, Бобур ва бошқалар) асарларида топонимикани муҳдш муаммолари таҳлил қилинган. Масалан, Абу Райхон Беруний тўққизинчи асрдаёқ бирон ҳудудни бошқа тилда сўзлашувчи ҳалқ, қабила босиб олса номлар тез ўзгаради. Уларнинг нутқ азолари номларни нотўғри талаффуз қиласи ва шу ҳолда ўз тилига ўтказади, бу юнонларда кўпроқ кузатилган. Улар сўзни дастлабки маъносини олишади, бироқ номлар ўзгаришларгандучор бўлади. Шундай йўл билан юнонлар ва араблар турк тилидаги кўпгина географик номларни бузиб ёзганлар.

Ўрта асрларда ижод қилган Маҳмуд Қашғорий топонимика ривожига катта ҳисса кўшган. Бу олим "Девону луғотит турк" номли асар ёзиб қолдирган. Қозирги замон куп олимларнинг фикрича, бу асар жой номлари луғати десак бўлади. Маҳмуд Қошғарий ўз асарига бир ҳарита илова қилган, унда 200 га яқин географик номлар (мамлакатлар, шаҳарлар, қишлоқлар, табиий географик объектлар) келтирилиб, уларга географик ва этиологик изоҳлар берган. У турк тили гуруҳига кирувчи деярли ҳамма тилларни ўрганган.

Захриддин Бобур ўзининг "Бобурнома"асарида географик номларга катга этибор қаратган. Бу асарда жуда кўп географик номлар учратилади ва уларга изоҳлар берилади.

Географик номларга рус олимлари ҳам катта этибор беришган. Бўлардан В.Н.Татишев, А.Ҳ. Востаков, В.И. Даъ, Н.П.Борсов, Н.И.Берёзин, В.ГТ. Симёнов - Тян-Шанский, Н.И.Надеждин ва бошқаларни кўрсатиш мумкин. Рассияда тапонимикани ривожланишида Н.И.Надеждиннинг роли айниқса катта бўлган. Унинг фикрича тарихни биринчи бети географик ландкарта бўлиши керак, ландкартани ўрганиш тарихни

ўрганишдан бошланмоғи зарур. Шундай қилиб Надеждаин топонимик тадқиқотларда биринчи бўлиб ҳариташунослик услубларни қўллаш масаласини кўгариб чиқади. У топонимларни ўрганишда шошқалоқ янкка қарши чиқади. Унинг ёзишича, сўз бизнинг иҳтиёrimизда, у химоясиз ундан ҳар қандай маънони чиқариш мумкин. Унинг фикрича тарихни ўрганиш географик ҳариталарни таҳлил қилиш билан бошланиш керак. Надеждин Топонимика- бу Ер тили деган иборани биринчи бўлиб айтган.

XIX асрнинг оҳирлардан бошлаб топонимикага қизиқиш кучайади. Географик номларни ўрганиш учун жамиятлар тузилади. Масалан, АҚШ да 1890 йилда географик номлар Бюроси, 1923 йилда эса топонимик жамият ташкил қилинган. Россия география жамияти қошида географик терминларни ўрганиш учун маҳсус комиссия ташкил қашнган. 1904 йилда Россия география жамияти қошида ҳариташунослик камиссияси ташкил қилиниб, унда географик номларни транскрипциясини ишлаб чиқувчи кичик камиссия ташкил қилинган. Комиссия 400 дан ортиқ географик терминлардан луғат тузади, луғат тузишда Наджедин, Даль ва бошқалар қаташади.

XX асрнинг 40 йилларидан бошлаб топонимика фани тез ривожлана бошлайди. Бу даврдан бопшаб топонимиканинг назарий муаммоларига ҳам катта этибор берилабошлайди. Э.М.Мурзаев, В.А.Никонов, А.И. Попов, В.А.Жучкевич, Ҳ.Ҳ.Ҳасанов, Е.Н.Поспелов, С.Қораев, А.В.Суперанская, О.Мўминов, Ф.Гуломов ва бошқалар топонимика фанининг ривожига катта ҳисса қўшдилар ва қўшмоқдалар.

Географик номлар қандай объектларнинг номлари эканлигига қараб қўйдаги гурухларга бўлинади.

1. Топоним-лотинча торос-ер, жой, номо-исм ном сўзларидан ясалган бўлиб жой номи демакдир. Ер юзидағи барча географик объектларнинг Юкеанлар, денгизлар, қишлоқлар ва бошқаларнинг атоқли отлари. "Ҳар қандай топоним бирон маънони англатади.

2. Топонимия-маълум ҳудуддаги жой номлари йигандиси.

3. Ороним-рельефнинг бурма шакллари-тоғ, тепалик, ясситоғлик, чўққи ва бошқаларнинг номлари.

4. Гидроним- умуман сувликлар номи. Айрим типлари:

а) Потамонийм-дарё, сой, ариқ ва каналларнинг номи

б) Лимноним-кул, бўлоқ, ҳавуз ва қудукларнинг номи.

В) Пелагоним-окш, денгиз ва қўлтикларнинг номи

5. Ойконим-аҳоли яшайдиган жойларнинг (қишлоқ, шаҳар номи).

6. Спелеоним-ғорлар ва ер ости бўшиликлари номи.

7. Топотермин-жой номларини ҳосил қилувчи турдош отлар.

8. Топоформант-таркибида кўпроқ учрайдиган қўшимчалар, суффикслар, терминлар.

9. Транскирипция-номларнинг тўғри ёзилиши.

10. Горонимлар-шаҳарлардаги кўчалар номлари.

11. Агоронимлар-шаҳардаги боғлар, хиёбонлар номи.

12.Хороним-катта худудлар (давлатлар, вилоятлар ва бошқалар) номи.

13.Калька- номлар айнан таржима қилинган, маъноси бир бўлсада икки тилда икки ҳил аталадиган номлар. Қорасув-Сиоб, Қизлсув-Сурҳоб.

14.Антропонимлар- кишилар номи, лақаби, фамилияларидан келиб чиқсан номлар.

15.Этнонимлар-халқ, қабила, уруғлар номидан келиб чиқсан географик номлар.

Кўпчилик топонимика соҳасида ишлаётган олимлар топонимларни йирик ёки майда номлари эканлигага қараб қўйдагиларга ажратадилар:

1. Микротопонимлар бу омонат расмийлаштирилмаган кичик географик объектларнинг атоқли отлари.

Микротопонимлар учун омонатлик, ўзгарувчинлик, харакатчанлик ҳосдур. Микротопонимлар факат географик тушунча эмас, маънавий тушунча ҳамдир. Микротопонимлар одатда оғзаки нутқда қўлланилади, камдан кам ёзув маълумотларида ишлатилади. Тилнинг ўзгариши билан микротопонимлар ҳам ўзгаради. Уларнинг кўпчилиги йўқолиб кетиши ҳам мумкин. Микротопонимлар кўп вақтда маълум худудда яшовчилар ичida учратилади. Микротопонимларни якка шахс яратиши мумкин.

Микротопонимлар иккига бўлинади:

1.Табиий тўқилган микротопонимлар. Бўлар бирон ҳалқ, қабила маълум худудда узоқ вақт яшаса келиб чиқади.

2. Суний яратилган микротопонимлар, яъни суний яратилган микрообъектлар. Масалан: ҳаёбонлар, боғлар. Бўларга кўпинча яратилиш жараёнида ном берилади.

Микротопонимлар бир тилда сўзлашувчи маълум ҳалқнинг ижодий маҳсулидир. Маълум худудда ҳалқ ва тилнинг ўзгариши микротопонимларнинг ўзгаришига олиб келади.

Микротопонимларнинг сони жуда кўп лекин улар жуда кам ўрганилган. Сурҳандарё вилояти Бойсун туманининг худудининг ўзидагина 7 мингдан ортиқ микротопонимлар борлиги маълум.

2. Ҳақиқий топонимлар-бу ҳарита, маълумотномаларга тушган географик номлардир. Бўлар микротопонимлардан келиб чиқсан, бироқ улар микротопонимлардан тез ажралиб кетади. Демак ҳақиқий топонимлар табиий ва сўъний объектларнинг якка номи. Улар обьектни ҳусусиятини ўзида акс эттирмайди. Булар ҳар-хил ҳалқ ва турли тиллар маҳсулидир, жуда кўп ишлатилади ва ўзи жойлашган худуддан бошқа жойларда ҳам маълумдир.

3. Макротопонимлар-бу кенг худудлар, катта объеклар (материклар, океанлар, тоғлар ва бошқалар)нинг атоқли отлари. Бўлар олимлар сайёҳлар томонидан берилади ва расмийлаштирилади. Масалан: Осиё, Арктика, Турон текислиги ва бошқалар.

Шуни қайд қилиш керакки, ер шаридаги кўпгина худуддарнинг умумийлаштирилган номлари йўқ. Макротопонимлар баъзida ерли аҳолига маълум бўлмайди, чунки улар асосан микротопонимлар ва ҳақиқий топонимлардан фойдаланадилар.

Географик муҳит ва этногеография масалалари бугунги кун география

таълимида мухим аҳамият касб этмоқда. Чунки географик мухитдаги жараётлар табиатдаги холатларнинг ўзгаришида инсон фаолияти, унинг хаёти билан чамбарчс боғлиқди. Милатлар, элатлар, турли кичик гурухлар, уларнинг географиясини ўрганиш, жойлардаги ўзгаришлар билан боғлиқлиги бугунги кунда яққол намоётн бўлмоқда. Ушбу мслаларларни ёритилишида этногеография фани ва уни география таълимидағи ўрни ва моҳияти ортиб бормоқда. Этногеография-(этникгеография) этнографиянинг бир қисми, жаҳон халқларининг ўзига хос жойлашишини, алоҳида худудлар, этник гурухларнинг чегарасини, халқларнинг ривожланиши ва сонини ўрганади. Асосан этнография ва география фанлари туташган жойида вужудга келган.

«Этнография» бу сўз асли юононча бўлиб, унинг маъноси «этно», яъни «халқ» ва «графия» ёзиш, таърифлаш деб таржима қилинади.

Демак, бу фанни «халқни таърифлаш» ёки «халқшунослик» деб изоҳлаш мумкин. Баъзи мамлакатларда шу маънода «Этнология» атамаси билан бир қаторда «маъдани антропология» ва «халқшунослик» номлари ҳам учрайди

«Этнология - ҳар хил элат ва халқларнинг келиб чиқиши, этник тузилиши ва шаклланиши, ўзига хос моддий ва маънавий хусусиятлари, турмуш тарзи, этник табиати, характеристери ва ҳис-туйғуларини ўрганадиган фан соҳасидир».

Одатда этнология (этнография) мустақил фан сифатида XIX аср ўрталарида ташкил топган, деб ҳисоблайдилар. Этнография эса XX асрнинг 2 ярмида юзага келди. Мазкур атама ўша даврдан бошлаб анча мунтазам равишда ишлатила бошланди, дастлабки этнографик илмий жамиятлар, маҳсус асарлар ва тўпламлар пайдо бўлди

Қабила- ибтидоий жамоа тузимининг сўнгги босқичига хос этник бирлик. Қабила уруғларга бўлиниши билан этник бирлик (элат)дан фарқ қиласди. Қабиланинг ўзига хос тили (лаҗжаси), ҳудуди, қабила номи (этноними) бўлиши ва урф-одат, анъаналарига унинг аъзоларининг бўйсуниши билан бошқа қабиладан ажralиб туради

Халқ тушунчаси бир неча маънога эга баъзан бир тўп кишиларни халқ деса баъза бир неча элат ва миллатдан ташкил топган давлат ёки мамлакат аҳолисини халқ деб атамиз Ўзбек мумтоз адабиётида "халқ" икки маънода-яратиш, борлиқ ёки одамлар деб тарифланади

Элат атамаси туркий ва форсий тилли аҳоли ўртасида қабила, қабила иттифоқи, давлат ёки маълум бир худуд фуқароларига нисбатан "халқ" атамаси ўрнида ишлаталиб келинган, Оғзаки ва ёзма манбаларда баъзан "халқ", "эл", ўрнида ишлатилади.

Назорат саволлари

1. Географик терминларнинг илмий таҳлилини айтиб беринг.
2. Геотопонимика асосларини асослаб беринг.
3. Географик мухит ва этногеографияни айтиб беринг.

Адабиётлар ва манбалар рўйхати

1. Абдуллаев И.Х. Экология ва табиатни муҳофаза қилиш. ЎУМ, ТДПУ, 2014.
2. Исломов И. Марказий Осиё иқтисодий ва ижтимоий географияси. Силабус. ТДПУ, 2014.
3. Нигматов А. Экологиянинг назарий асослари. – Т.: 2013
4. Низомов А. ва бошқ. Ўзбекистоннинг экотуристик ресурслари ва йўналишлари. – Т.: 2013.

7-мавзу. Географияда картографик ёндошув ва унинг муаммолари. ГИС технологиялари.

Режа:

1. Картография фани ривожланиш хусусиятлари.
2. Картография фани муаммолари.
3. ГИС технологияларидан фойдаланишнинг ўзига ҳос жиҳатлари.

Таянч тушунчалар: топография, картография, карта, геодезия, ГИТ (географик информасион тизимлар), тадқиқот, воқеа, ҳодиса.

Топография ва картография асослари фани географик фанлар ичида муҳим фанлардан бири бўлиб, унда кишилик жамиятида ва инсон фаолиятида муҳим ҳисобланади. Кишилик жамиятида картанинг ўрни алоҳида бўлиб, турли географик тадқиқотлар ва ер юзасидаги воқеа-ҳодисаларнинг ҳудудий тарқалиши картада яққол намоён бўлади. Географик карталар асосини топографик карталар ташкил қиласди. Бирорта ҳудуднинг географик картасини тузиш учун, ўша ҳудуднинг топо плани ва картаси тузилади. Жойнинг топо картасини тузиш учун картанинг негизи ҳисобланган геодезик асос бўлиши зарур. Бу орқали ернинг шакли, катталиги ва бошқа ўлчамлари аниқланади.

Геодезия – (грекча-гео-ер, дио – ўлчаш, яъни ерни ўлчаш деган маънони билдиради) ернинг шакли ва катталигини ўлчаш, ер юзасида ҳар ҳил инженерлик, лойиҳалаш ишлари ва топографик карта ҳамда план олшиш учун зарур бўлган геодезик таянч пунктларини ташкил қилиш усусларини, геодезик асбобларнинг тузилишини ва у билан ишлаш йўлларини ўргатади.

Геодезия олий, қуий ва инженерлик геодезияга бўлинади: *Олий геодезия* – ернинг шаклини, унинг ўлчамларини аниқлаш, карталар тузиш учун геодезик нуқталарни барпо этиш мақсадида катта ҳудудларда олиб бориладиган ўлчаш ишлари ва уларни ташкил қилиш билан шуғилланади. *Қуий геодезия* – ер юзасининг айrim бўлакларини план, карта ва профилларда чизиб тасвирлашдаги ўлчаш усусларини ва геодезик асбоблар билан ишлаш усусларини ўрганади. *Инженерлик геодезия* - инженерлик иншоатларининг ўрнини қидириб топиш, уни планда, картада ва профилда лойиҳалашда бажариладиган ишлар билан шуғилланади.

Топография – (грекча топос-жой, графо-тасвирлаш) ер юзасининг маълум бироқ кичик қисмини план ёки картада тасвирлаш усусларини ўргатади. Ҳозирги вақтда топографик план олишда аэро ва космосуръатлардан фойдаланилмоқда.

Картография – табиат ва жамиятда вақт ўтиши билан ўзгарадиган воқеа ва ҳодисаларнинг тарқалишини, уларнинг ўзаро боғлиқлигини, картографик маълумотларни белги-моделлар воситасида кўргазмали равишда тасвирлаш йўлларини ўргатувчи фан ҳисобланади. Картография – қадимий фанлардан бири бўлиб, дастлаб милоднинг 2-асрида яшаган Клавдий Птоломей томонидан фанга киритилган.

Топография ва картография асослари фани тарихи ҳам бошқа фанлар қатори тарихий манбалар асосида ўрганилади. Дастрлабки картографик тасвиirlар ибтидоий жамоа даврида пайдо бўлган. Масалан, милоддан аввалги икки мингинчи йилларда Шимолий Италиядаги тоғларда тошларага йўллар, дарёлар ва сугориладиган ерлар тасвиirlанганлиги маълум ва улар ҳар ҳил чизиқли шакллардан ташкил топган. Бундай тасвиirlар қадимги Вавилония шахрининг археологик тасвиirlарида ҳам учрайди. Ўрта Осиё ҳақидаги дастрлабки географик ва картографик маълумотлар милоддан аввалги 5-асрларда яшаган юонон алломаси Герадот томонидан ёзилган асарларда учрайди. К.Птоломей томонидан яратилган “География” китобида 27 та картадан иборат “Дунё атласи”ни яратади, бу атласда даража тўрлари ҳам тасвиirlанади. Юонон олимни Эротосфен томонидан ер юзасидаги жойларнинг ўринлари, кенглик ва узоқлик орқали аниқлаш ва градус ўлчаш йўли билан аниқ ўлчаш усувлари ишлаб чиқилган. Страбон томонидан яратилагн китобларда ернинг шарсимонлиги ва уни ўлчаш усувлари тўғрисида, ўша даврларда маълум бўлган ҳудудларнинг карталари ва уларнинг географик тасвиirlари баён этилган.

Мазкўр фаннинг ривожланишига Ўрта Осиёлик бир қанча алломалар ўз ҳиссаларини қўшишган. Ҳусусан, ал-Хоразмий, ал-Фарғоний, беруний, М.Қошғарий, З.М.Бобур, Ҳайдар Мирзо каби алломалар шулар жумласидандир.

9-асрнинг бошларида ал-Хоразмий томонидан 1^0 ёй узунлигини ўлчаш бўйича экспедициялар ўtkазилган, “Дунё атласи”ни яратиш бўйича ишлар амалга оширилган. Унинг “Суръати-ал-арз” китоби “Хоразм географияси” номи билан машхур бўлиб, унда ўнлаб карталар ва уларнинг изоҳлари берилгандир.

Ал-Фарғонийнинг геодезия соҳасидаги ишлар кўп бўлиб, “Ал-Комил фил устурлоб” (Устурлоб тўғрисида мукаммал маълумотлар) ва “Устурлоб санъати тўғрисида” номли асарлари геодезик ўлчаш ишларини бажаришда асосий манбалар бўлиб ҳисобланади.

А.Р.Берунийнинг 11-12 асрлардаги геодезия ва какрртография фанларига қўшган ҳиссаси каттадир. Унинг “Картография” номли асарида даража тўри, шарни текис юзага кўчириш ва картографик проекциялар, осмон глобусини ясаш тўғрисидаги маълумотлар берилган. “Хиндистон” китобида турли шаҳарларнинг географик координаталарини ҳисоблаб, уларни текис юзада тасвиirlаган ва дунёдаги 600 дан ортиқ жойларнинг географик координаталарини аниқлаган. Беруний томонидан бундан ташқари “Дунё картаси” ва 995 йилда “Дунё глобуси”ни яратган.

М.Қошғарий 11 асрда Ўрта Осиёда картография фанида карталарга ранг бериш ва шартли белгилардан фойдаланиш ишларини амалга оширган. М.Улуғбек даврида унинг шогирди Али Қушчи Самарқандий ясаган дунё картаси ва ер шари глобуси ушбу фаннинг ривожланишида муҳим манба бўлиб ҳизмат қилган. 19-асрда Ҳожи Юсуф Мирфаёзов томонидан ясалган глобусда (бўйи 117 см, ер шари айланаси узунлиги 160 см, масштаби 1:25000000 (1см-250км)) меридиан ва параллеллар қора рангда, тропик

чизиқлар қизил рангда берилган.

Бундан ташқари ўрта асрларда Европада картография фани буюк географик қашфиётлар даврида ривожланди ва маҳсус карталар тузилган. 16-аср ўрталарида ғарбда компас ёрдамида оддий ўлчаш усули билан олинган топографик планлар вужудга келган. 1570 йилда яратилган Авраам Ортемейнинг “Ер шари манзааси”, 1569 йилда яратилган Герард Меркаторнинг “Дунё картаси” ва “Дунё атласи”, Вегенернинг “Денгиз атласи” сермазмунлиги билан ажралиб туради.

ГИС (географические информационная система) ёки ГИТ (географик информацин тизимлар) бу авваломбор планетамизда содир бўлаётган воқеа ҳодисаларни ва фазовий маълумотларни таҳлил қилиш ҳамда деярли ҳар ҳандай соҳада қарор қабул қилиш жараёнини тезлаштириш учун ёрдам берадиган карталар яратиш учун хизмат қиласидан замонавий компьютер технологиясидир. ГИТ ни ҳозирги кунда замонавий компьютер технологияларисиз тасаввур қилиш мумкин эмас, қанчалик тез компьютер дастурлари ривожланар экан шунчалик тезлик билан ГИТ ҳам ривожланиб боради. ГИТ орқали амалга ошириладиган ҳар қандай амалий таҳдилларни барчаси компьютер дастурлари орқали амалга оширилади. ГИТ орқали биз маълумотларни сўраш, фазовий маълумотларни таҳлил қилиш, уларни бирлаштириш, уларни визуализация қилиш, мавжуд маълумотлардан янги маълумот яратиш ва бошқа турли туман муаммоларни ҳал қилиш мумкин. Масалан, фазовий маълумотларни таҳлил қилиш ёки карталар яратиш қандайдир бир янгилик эмас албатта, инсоният пайдо бўлибдики, у ўзини ҳаётини яхшилаш мақсадида турли туман карталар яратиб келмоқда, бироқ бу каби карталар яратиш ва фазовий маълумотларни таҳлил қилиш ГИТ да амалга ошириладиган функциялардан фарқ қиласиди. Фарқи шундаки, ГИТда замонавий компьютер дастурлари орқали фазовий маълумотларни таҳлил қилиш ва карталар яратиш жараёни кескин тезлашади ва охирги пировард натижа ҳам сифатли бўлиши аниқ. ГИТ орқали биз қарор қабул қилиш жараёнини кескин равишда оперативлатиш имконига эга бўламиз, хусусан прогнозлаштириш, бир неча хил маълумотлар базасини бир вақтни ўзида таҳлил қилиш, тезлашади.

ГИС реал олам тўғрисидаги маълумотларни тематик қатламлар тўплами кўринишида сақлайди. Бу маълумотлар бир-бири билан географик жойлашув асосида бирлаштирилган, боғланган бўлади. Бу оддий, бироқ жуда қулай, ва ихчам ёндашиш ёки усул, турли масалаларни ечишда ўзининг нақадар тўғрилигини кўрсатди.

Ҳозирги қунга келиб, ҳалқ хўжалигининиг деярли барча тармоқларида Географик информацион тизимларидан кенг фойдаланилмоқда. Хусусан, сув хўжалигига: сув йўлларини ўрганиш, сувни бошқариш, сувни тақсимлаш, сувни шўрланиш даражасини ўрганиш, сувни органик ва химик таркиби сув ости ҳайвонларини ўрганиш, сув ўзанини ўзgartiriш, сув тошқинларини олдини олиш, каналларни автоматизация қилиш, ўрмон хўжалигига: барча тирик жонизотни эмиграция ва имиграциясини ўрганиш, ўрмон ёнгинини олдини олиш, барча ўсимлик дунёсини жойлашиши бўйича ўрганиш, уларни

ривожланиши ва х.з, қишлоқ хўжалигида, ерни шўрланиши, ерни химик таркиби, қишлоқ хўжалиги экинларини ривожланиш цикли, ўсимликларни сув ичиш жараёни, ўсимликларни касалини ўрганиш.

Назорат саволлари

1. Картография фани ривожланиш ҳусусиятларини айтиб беринг.
2. Картография фани муаммоларини айтиб беринг.
3. ГИС технологияларидан фойдаланишнинг ўзига ҳос жиҳатларини айтиб беринг.

Фойдаланилган адабиётлар ва манбалар рўйхати

1. Алимқўлов Н.Р., Абдуллаев И.Х., Ҳолмуродов Ш.А. Амалий география. – Т.: 2015.
2. Абдуллаев И.Х. ва бошқ. Маъмурий география. – Т.: 2014.
3. Зокиров Ш.С, Тошев Ҳ. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
4. Низомов А. ва бошқ. Ўзбекистоннинг экотуристик ресурслари ва йўналишлари. – Т.: 2013.
5. Низомов А., Алимқўлов Н.Р., Тилляҳоджаева З. Табиий географик жараёнлар. – Т.: 2015.

8-мавзу. География, геоэкология ва табиатни муҳофаза қилиш. Табиий оғатлар географияси. Географик маданият ва глобал муаммолар географияси

Режа:

1. Геоэкология фани ривожланиш хусусиятлари.
2. Географияда табиатни муҳофаза қилиш масалаларининг тадқиқ этилиши.
3. Глобал муаммолар ва уларнинг назарий таҳлили.

Таянч тушунчалар: экология, геоэкология, созология, социоэкология, антропоценология табиатни муҳофаза қилиш, биосфера, атроф-муҳит, ҳаёт муҳити, абиотик омиллар, биотик омиллар, воқеа, ҳодиса.

«Экология» атамасини фанга биринчи бўлиб немис олими Эрнст Геккел 1866- йили киритган. Лекин ҳозирги кунда жуда оммалашиб кетган бу атаманинг мазмуни (Грекча «Ойкос»-үй, яшаш жойи, логос»-фан) ушбу фаннинг асл моҳиятини тўла тушуниш имконини бермайди. Экология ҳаёт жараёнларини ўзига ҳос услубларда тадқиқ қиласидиган музтаҳислар фан ҳисобланади. Экология биологик фанлар туркумига киради ва ҳозирги кунда бу фаннинг ижтимоий ҳаёт билан бевосита боғланган тармоқлари ҳам ривожланмоқда.

Экологиянинг жуда кўп такрифлари мавжуд. Улардан бирида шундай дейилади: «Экология организмларнинг (ҳар қандай кўринишдаги, барча даражада уйғунлашган) ҳаёт фаолиятини қонуниятларини улар ҳаёти кечадиган табиий муҳитда инсон омилининг тақсирини ҳисобга олган ҳолда ўрганадиган фандир» (В.А.Радкевич, 1977).

Тирик табиат қандай тузилган, қайси қонунлар асосида мавжуд ва ривожланади, инсон тақсирига қандай жавоб беради-бўларнинг барчаси экологиянинг предмети ҳисобланади. Ҳозирги кунда экологиянинг асосий вазифалари қуидагилардан иборат:

- 1) ҳаётнинг ташкил топиш қонуниятларини инсон тақсирини ҳисобга олган ҳолда ўрганиш;
- 2) биосферадаги жараёнларни ўрганиш, бошқариш, башорат қилиш, инсоннинг яшаш муҳитини сақлаш;
- 3) биологик ресурслардан оқилона фойдаланишининг илмий асосларини яратиш ва бошқалардир.

Дастлабки экологик тушунчалар қадимги юнон олимлари асарларида қайд қилинган. Ўсимлик ва ҳайвонлар, инсон ҳаётининг атроф муҳит билан боғлиқлиги Ибн Сино, Беруний асарларида ҳам ёритилган. ҲИХ-асрга келиб экология илмий асосда А.Гумболдт, Ж.Ламарк, К.Руле, Ч.Дарвин, Э.Геккел асарларида ёритилди. Лекин экологиянинг фан сифатида шаклланиши ХХ-аср бошларида амалга ошиди. Дастлаб ўсимликлар ва ҳайвонлар экологияси, ХХ асрнинг 20- йилларидан ижтимоий экология ва инсон экологияси

ривожланди. 20-30 йилларида Ўрта Осиё Давлат университетида Д.Н.Кашкаров ва Е.П.Коровинларнинг экология-география мактаби ташкил этилиб, ўлкамиз табиатини экологик тадқиқот қилиш бошланди. 1940-50 йилларда собиқ иттифоқда экологик билимларнинг ривожланиши сусайиб қолди. Атроф-муҳит ҳолати тез ўзгара бошлаган XX асрнинг 60- йилларига келиб экология жадал ривожланди, турли янги йўналишлари вужудга келди.

Умумий экология барча организмларнинг алоҳида даражаларда муҳит шароитлари билан ўзаро муносабатлари экологиясини ўрганади. Ҳозирги кунда экологиянинг ижтимоий ва табиий фанлар чегарасида ривожланаётган тармоқларига инсон экологияси, социал экология, геоЭкология, глобал экология ва бошқалар киради. Экология умумбиологик фан бўлиб, барча хусусий биологик фанлар таркибига киради ва ўз навбатида комплекс биологик фанларнинг асоси ҳисобланади. Экологиянинг ижтимоий ва табиий фанлар чегарасида вужудга келган тармоқлари фанлар тизимида ўзига ҳос ўрин эгаллади.

Организмни ўраб турувчи ва у билан доимий муносабатда бўладиган табиатнинг бир қисми ҳаёт муҳити деб аталади. Ер юзида организмлар тўрт ҳаёт муҳитини ўзлаштирганлар – сув, ҳаво, тупроқ, организм. Организмларнинг яшashi учун бир ёки бир нечта муҳитлар зарурдир. Ҳаёт муҳитлари алоҳида яшаш муҳитларига бўлинади. Яшаш муҳити – ҳаёт муҳитининг географик ва экологик хусусиятлари билан ажralувчи қисмидир. Масалан: сув ҳаёт муҳитида чучук ва шўр сувли яшаш муҳитлари, оқар ва оқмас сув яшаш муҳитлари ажратилади. Яшаш муҳити яшаш жойи ва биотопларга бўлинади.

Ҳаёт муҳитининг организмларнинг яшаш фаолиятига тақсир кўрсатиладиган элементлари ёки хусусиятлари муҳит омиллари ёки экологик факторлар деб аталади. Жонсиз (абиотик), жонли (биотик) табиат омиллари ва инсон (антропик) омил гурухлари ажратилади. Экологик омиллар барча организмлар ва инсоннинг ҳаётига турли даражада тақсир кўрсатади. Организмларнинг (шу жумладан инсоннинг) экологик омиллар тақсирига мослашув хусусиятлари йиғиндиси адаптация дейилади. Экологик омиллар тақсирига чидамли ва ер юзида кенг тарқалган организмлар эврибионт организмлар дейилади. Омиллар тақсирига чидамсиз организмлар Стенобионтлар деб юритилади. Фақат алоҳида организмлар эмас, балки организм жамоаларининг ҳам муҳит омиллари тақсирига мослашуви кузатилади.

МУҲИТНИНГ ЭКОЛОГИК ОМИЛЛАРИ ТАСНИФИ (Н.Н. Пономарёва бўйича)

Абиотик омиллар
Биотик омиллар

Иқлиний: ёргулік, ҳарорат,
намлик шамол, босим.

Едафоген: тупроқ хусусиятларининг организмларга тақсири.

Фитоген: ўсимликлар тақсири Зооген: ҳайвонлар тақсири.

Орографик: ер юзаси паст- баландликларнинг таъсири.

Гидрологик: сув муҳити хусусиятларининг организмлар ҳаётига тақсири

Микробоген: вируслар, бактерияларнинг организмларга тақсири

Антропик омиллар

Инсоннинг организмларга бевосита ва яшаш муҳитларига тақсири

Инсон ва атроф муҳит ўртасидаги ўзаро муносабатлар кескинлашган, фан-техника жадал ривожланаётган даврда табиатни муҳофаза қилиш энг асосий муаммолардан ҳисобланади. Табиатни муҳофаза қилиш тушунчаси инсоннинг атроф муҳитга салбий тақсири юзага келган узоқ ўтмишдан яхши мақлум. Агар илгари табиатни муҳофаза қилиш деганда мақлум амалий тадбирлар мажмуаси тушинилган бўлса, сўнгги йилларда алоҳида комплекс фаншаклланмоқда. Табиатни муҳофаза қилиш антропоген модда ва энергия алмашинуви қонуниятлари, бу жараённинг табиат ва жамият ўзаро алоқадорлигига тақсири хусусиятлари, инсониятнинг келажак ривожланиши мақсадларида ушбу жараённи бошқариш йўлларини ишлаб чиқадиган фандир. Ушбу фаннинг созология, социоэкология, антропоценология, табиатдан фойдаланиш каби турли номлари ҳам таклиф қилинган.

Табиатни муҳофаза қилиш жамият ривожланишининг турли босқичларида мақсад ва мазмунига кўра фарқланган. Табиатни муҳофаза қилишнинг дастлабки босқичида йўқолиб бораётган алоҳида ўсимлик ва ҳайвон турларининг муҳофазаси амалга оширилган. Инсониятнинг эҳтиёжлари ўсиши билан табиий ресурсларни муҳофаза қилиш ва улардан оқилона фойдаланиш босқичи вужудга келган. XIX асрнинг ўрталаридан бошлаб табиий ресурслар билан бир қаторда алоҳида ноёб табиий ҳудудларни муҳофаза қилиш босқичи ажратилади. Атроф муҳитнинг ҳозирги замон экологик муҳофазаси босқичи инсоннинг табиатга тақсири умумсайёравий миқёсга етган XX асрнинг ўрталаридан бошланган. Бу босқичнинг асосий вазифаси экологик системаларни муҳофаза қилиш, уларнинг ўз-ўзини тиклаш қобилиятини тақминлаш ва биосферадаги мувозанатни сақлашдир.

Табиатдан фойдаланиш, уни ўзгартириш ва табиатни муҳофаза қилиш ўзаро чамбарчас боғланган жараёнлар ҳисобланади. Табиатни муҳофаза қилишнинг ҳозирги асосий вазифалари – табиий ресурслардан оқилона фойдаланиш, чиқиндисиз ишлаб чиқаришни жорий қилиш, атроф муҳитни ифлосланишдан сақлаш, салбий ўзгаришларни башорат қилиш ва уларнинг олдини олишдан иборатdir. Табиат муҳофазаси ҳақидаги фан жуда серқирра бўлиб, у фақатгина география, биология, физика, химия, иқтисод ва бошқа кўплаб табиий ва ижтимоий фанлар туташган жойдагина муваффақиятли ривожланади.

Инсоннинг табиатга бевосита ва билвосита, ижобий ва салбий тақсир шакллари ажратилади. Ўрмонларнинг кесилиши, ҳайвонларни овлаш, янги ерларни ўзлаштириш, конларни қазиш натижасида инсон табиатга бевосита тақсир кўрсатади. Инсоннинг табиатга билвосита тақсири бевосита

тақсирининг салбий оқибатлари сифатида намоён бўлади. Масалан, янги ерларнинг ўзлаштирилиши ҳам ўсимлик ва ҳайвонларнинг қирилишига олиб келади. Ташландик ерларни, ўрмонларни тиклаш, кўкаламзорлаштириш, ўсимлик ва ҳайвонларни кўпайтириш инсоннинг табиатга ижобий тақсирига киради. Ҳар қандай ижобий тақсирининг ҳам салбий оқибатлари бўлиши мумкин.

Хозирги кунда инсоният олдида турган энг катта муаммолардан бири бу-табиатни муҳофаза қилишдир.

Табиий ресурслар-бу инсоннинг яшashi ва хўжалик фаолияти учун зарур бўлган ҳамда унинг ҳилма-ҳил эҳтиёжини қондирувчи ягона манбадур. Инсон ўзи учун керакли озиқ-овқатни, кийим –бош, ёқилғи ва энергия, саноат ҳом ашёси, қурилиш материаллари ва бошқа кўп нарсаларни табиатдан олади.

Инсон табиатдан оладиган барча моддий бойликлар-ер оСТИ, ер уСТИ, сув, ҳаво, ўсимликлар, ҳайвонот олами ва бошқалар табиий ресурс хисобланади.

Табиий ресурсларнинг тугайдиган ва тугамайдиган турлари мавжуд.

Жамият ҳаётини яшаш воситаси бўлган турли табиий ресурсларсиз тасаввур қилиб бўлмайди. Табиий ресурс деганда инсоннинг ҳаёти, хўжалик фаолияти учун зарур бўлган барча табиий жисмлар, ходисалар, жараёнлар тушунилади.

Тинчлик ва қуролсизланиш.

Таҳминан 14,5минг марта уруш бўлган 3,5млрд одам ўлган. 1980 йили қуролланишга 1трлн АҚШ доллари сарфлаган.

Экологик “чиқиндини космосга” углерод оксиди сульфат гази (Турсунзодада фтор гази, мол тиши, анор гули) СО₂ни атмосферада кўпайиб бориши ҳаво ҳароратини 3-4⁰та кўтаради. +2⁰С исиса муз эриб яrim метр сув босади, иклим ўзгаради.

Атмосфераси углерод оксиди билан энг кўп ифлосланган давлатлар: Япония (2,9 минг т. 1 км² худудга), Германия (2,5), Буюк Британия (2,4), Франсия (0,7), АҚШ (0,5), Россия (0,1), Ҳитой (0,3).

Демографик. БМТ томонидан оилани режалаштириш. Дунё аҳолисининг ўсиши 1960 йил-2%, 1980 йил-1,6%, аср охирига бориб 1,5%, 2100 йиллар-1,2% бўлади.

Аҳоли-экология-иқтисодий-ижтимоий ривожланиш.

Энергетика ва ҳом-ашё муаммолари.

Мазкур муаммо келиб чиқишини 1-сабаби жаҳон хўжалигини энергетика ва ҳом-ашёга нисбатан “иштаҳасини” жуда ошиб бораётганлигидир.

Масалан: XX асрда қазиб олинган бутун кўмирнинг 40%, темирнинг 55%, нефт ва табиий газнинг, бокситнинг 80% и сўнги 20йилликка тўғри келади. 2-сабаби текширилган заҳираларнинг чекланганлиги.

3-сабаби дунёдаги айrim регионлар ва мамлакатларнинг табиий ресурслар билан бир ҳил таъминланмаганлиги. Масалан: Форс кўрфази бўйи мамлакатларида жаҳонда аниқланилган нефт захирасининг 2/3қисми мавжуд. Масалан: Саудия Арабистонида ЯИМ 95% и нефтдан келади.

Озиқ-овқат муаммоси.

Медикларнинг ҳисобига кўра, инсон истеъмол қиласидан таомнинг калориялик медисина нормаси суткасига 2300-2600ккал ва 70-700г оқсилдан кам бўлмаслиги керак. Лекин БМТ маълумотига кўра, дунё аҳолисининг 1/3-кисми (ривожланган мамлакатлар) гина шундай озиқ билан таъминланган ҳолос.

Озиқ-овқат билан таъминланганлик даражаси бўйича аҳоли жон бошига ҳисобланганда Италия 1-ўринда. Африкада эса Ливия.

Ривожланаётган мамлакатларда озиқ-овқат муаммоси анча мураккаб. Дунёда етишириладиган ғалла ҳосилининг 1/3 қисми, гўшт, сут, тухумнинг 15-20% и ана шу мамлакатларга тўғри келади. Масалан: Индонезия, Покистонда аҳоли жон бошига гўшт истеъмол қилиш 4кг (йилига). Ҳиндистонда 1,5-2кгни ташкил этгани ҳолда, АҚШ, Франсия, Австралияда бу кўрсаткич 100кг дан ортиқ.

Озиқ-овқат муаммосини ҳал қилиш учун 2 хил усулдан фойдаланиш мумкин:

1. Экстенсив йўл.
2. Интенсив йўл.

XX аср мобайнида сугориладиган эрлар майдони 4млн. гектардан 350млн. гектарга кўпаймоқда. Обикор дехқончилик жаҳоннинг 135 мамлакатида тарқалган бўлиб, унинг ярмидан ортиғи Осиёга тўғри келади.

Дунё океанидан фойдаланиш муаммоси.

Дунё океанининг ҳар томонлама тадқиқ этилиши ва ўзлаштирилиши “Дунё океани муаммоси”ни келтириб чиқарди.

Энергетика ва ҳом-ашё муаммосини бартараф этиш учун океан биологик ресурсларидан фойдаланиш. Ҳозирча дунё океани инсониятнинг озиқ-овқатга бўлган эҳтиёжини 2% ини таъминласада, океандан ҳайвон оқсилининг 12-15% и олинмоқда.

ҲМГТ туфайли жаҳонда ҳалқаро савدونи тезкорлик билан ўсиши Дунё океанида юк ташиш ишлари ҳажмини тобора оширмоқда..

Космосдан тинч мақсадда фойдаланиш.

Ривожланаётган мамлакатларни қолоқлиқдан чиқариш энг катта умумбашарий муаммо ҳисобланади. Ҳозирда Осиё, Африка ва Лотин Америкаси мамлакатларида аҳолисининг 40% и қашшоқ яшайди. 70дан ортиқ давлат озиқ-овқат маҳсулотини четдан келтиради. Қашшоқлик, очлик сабабли турли касаллликлар ва болалар ўлими юқори. “XX аср ўлати” (СПИД) тропик Африканинг қашшоқ мамлакатларида кенг тарқалган.

Назорат саволлари

1. Геоэкология фани ривожланиш хусусиятларини айтиб беринг.
2. Географияда табиатни муҳофаза қилиш масалаларининг тадқиқ этилишини изоҳлаб берадилар.
3. Глобал муаммолар ва уларнинг назарий таҳлилини айтиб беринг.

Фойдаланилган адабиётлар ва манбалар рўйхати

1. Алимқулов Н.Р., Абдуллаев И.Х., Ҳолмуродов Ш.А. Амалий география. – Т.: 2015.
2. Абдуллаев И.Х. ва бошқ. Маъмурий география. – Т.: 2014.
3. Абдуллаев И.Х. Экология ва табиатни муҳофаза қилиш. ЎУМ, ТДПУ, 2014.
4. Абдуллаев И.Х. Биогеография асослари. Маъruzalар матни. ТДПУ, 2012.
5. Зокиров Ш.С, Тошев Ҳ. Ландшафтшунослик. – Т.: 2013
6. Исломов И. Марказий Осиё иқтисодий вайжтимоий географияси. Силабус. ТДПУ, 2014.
7. Нигматов А. Экологиянинг назарий асослари. – Т.: 2013
8. Низомов А. ва бошқ. Ўзбекистоннинг экотуристик ресурслари ва ўйналишлари. – Т.: 2013.
9. Низомов А., Алимқўлов Н.Р., Тилляҳоджаева З. Табиий географик жараёнлар. – Т.: 2015.
10. Назаров И.К. Географиянинг асосий муаммолари. “Мухаррир”, Т.: 2013.
11. Рафиқов А.А., Ҳожиматов А.Н., Алимқўлов Н.Р., Ҳолмуродов Ш.А. Геоэкология асослари. – Т.: 2015.
12. Солиев А. Ўзбекистон географияси. – Т.: 2014.
13. Солиев А. Иқтисодий география: назария, методика ва амалиёт. – Т.: 2013.
14. Султонова Н. Географияни ўқитишида инновацион технологиялар. ТДПУ, – Т.: 2015.

www.uzstat/uz

www.tdpu/uz

www.politika/ru

www.ziyonet.uz

www.nuu.uz

www.connect.uz

www.gov.uz

www.priroda.ru